

OUR LIFE НАШЕ ЖИТТЯ

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ З 1944 РОКУ
PUBLISHED BY UNWLA, INC. SINCE 1944

2025 БЕРЕЗЕНЬ-КВІТЕНЬ MARCH-APRIL

НАШЕ ЖИТТЯ

Видає Союз Українок Америки
вісім разів на рік

Головний редактор: Романа Ляброс
Україномовний редактор: Лариса Тополя
Редакційна колегія:
Наталя Павленко — голова СУА
Люся (Елізабета) Буняк, Анна Петеліна,
Оксана Пясецька, Олена Руденко,
Орися Сорока, Христина Тершаковець,
Надя Яворів

OUR LIFE

Published eight times per year by the Ukrainian
National Women's League of America

Editor-in-Chief: Romana Labrosse
Ukrainian-language editor: Larysa Topolia
Editorial Board:
Natalie Pawlenko — UNWLA President
Elizabeth Buniak, Nadia Jaworiv, Anna Petelina,
Oksana Piaseckyj, Olena Rudenko, Orysa Soroka,
Christina Tershakovec

Канцелярія СУА та адміністрація журналу
«Наше життя» / UNWLA & Our Life:
203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706
212-533-4646
office@unwla.org (канцелярія / office)
OurLife@unwla.org (редакція / editors)

Адміністратор: Галина Чередніченко
Канцелярійні години: пн — пт: 12 п.п. — 4 п.п.

Administrator: Halyna Cherednichenko
Office hours: M-F 12-4 p.m. EST

Periodicals Postage Paid at Rochester, NY
and at additional mailing offices (USPS 414-660)
POSTMASTER — send address changes to:
Our Life, 203 Second Ave., New York, NY 10003
© Copyright 2025
Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Дизайн:
Custom Design and Print Inc.
877-468-0102 | customdpc.com
Друк:
Johnson Press of America, Inc.
815-844-5161 | jpaPontiac.com

ISSN 0740-0225

\$5 Один примірник / Single copy
\$50 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscrip-
tion for non-members in the U.S.
\$60 У країнах поза межами США / Annual subscription for
non-members outside the U.S.

Членкині СУА отримують «Наше життя» з оплатою членської
вкладки через відділ. Передплатникам письмово нагадується
про відновлення передплати. Річна вкладка вільної членкині
СУА — \$58.
Our Life magazine is included in UNWLA annual membership dues,
payable through the member's branch. Subscribers are sent renewal
letters. Annual dues for UNWLA members-at-large: \$58.

ЗМІСТ • CONTENTS

ДУМКИ ГОЛОВИ • FROM OUR PRESIDENT

- 3 Слово Голови СУА / Reflections from the UNWLA President.
Наталя Павленко / Natalie Pawlenko

СУА • UNWLA

- 4 Advocating for Ukraine? Leverage these talking points to help make your
point. Anna Bereznyak
7 Honoring a Century of Cultural Preservation and Advocacy: Remarks by
UNWLA President Natalie Pawlenko at the Young Performers Gala Con-
cert, Carnegie Hall, New York, January 10, 2025
8 Members-at-Large Share Bethlehem Peace Light at Christmas Zoom
Meeting. Oksana Stanko
10 Turning the Page: How the UNWLA Is Expanding Ukrainian Literature in
Libraries and Beyond. Anna Petelina
11 UNWLA Reads / Що ми читаємо в СУА?

СВЯТКУВАННЯ СТОРІЧЧЯ СУА • UNWLA CENTENNIAL

- 12 The Ukrainian Museum: A Brief History of an Iconic Institution. Maria Shust

КУЛЬТУРА • CULTURE

- 20 The Ukrainian Museum: Village to Modern
22 Поезія — це скарб усіх віків. Лариса Тополя
24 Вічна книга українців
25 Мої «Кобзарі». Наталія Слободян-Байдюк

ДІЯЛЬНІСТЬ ВІДДІЛІВ І ЧЛЕНКИНЬ • BRANCH & MEMBER NEWS

- 27 Працюємо, звітуємо, плануємо та змінюємося (73-й Відділ).
Христина Гунда
28 Вечорниці як ознака української нації (129-й Відділ). Віра Сорочак
29 No to Netrebko. Nadia Kachalenko

ВІДІЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ • IN MEMORIAM

- 30 Оксана Голян Марчук
30 Марта Ожга
31 Lydia Ksenia Lebedovych Kazewych
31 Camilla Huk-Masier

БЛАГОДІЙНІСТЬ • GIVING

- 32 Стипендійна Акція СУА / UNWLA Scholarship Program
33 СУА / UNWLA

НАШИМ ДІТЯМ

- 36 Весняна прийшла пора. Юлія Ілінська Драган
37 Великодня хрестівка

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ

- 38 «Вареники-хваленики, усі вас хвалять, та не всі варять».
Наталя Слободян-Байдюк

OUR HEALTH

- 39 Cough 101. Dr. Ihor Magun

Наша обкладинка. Український музей у Нью-Йорку — одне з найяскравіших досягнень СУА за його 100-літню історію. Розповідь про музей читайте на 12 с.

Our cover. The Ukrainian Museum in New York City, one of the finest achievements of the UNWLA in its 100-year history. See our story beginning on page 12.

СЛОВО ГОЛОВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ REFLECTIONS FROM THE UNWLA PRESIDENT

Наталія Павленко
Natalie Pawlenko

Квітень приносить довші дні, свіжий цвіт та відчуття оновлення. Але для українців цей час також і важкий. Триває боротьба, страждання та невизначеність. Легко відчувати знесилання, засумніватися в тому, чи те, що ми робимо, має значення. Але зараз не час відступати.

Ми в США знаємо, що адвокація — це не спринт, а непохитний шлях. Ми знаємо, що адвокація — це не про швидкі перемоги, а про те, що потрібно з'являтися знову і знову, навіть коли це важко. Кожен заклик до Конгресу, кожен збір коштів, кожна подія, яка тримає Україну в центрі уваги, має значення. Культурні та освітні заходи, які ви проводите по всій країні, є нашим унікальним внеском, на який не може претендувати жодна інша українська організація в Америці. І наша низова мережа продовжує зростати, тому що такі жінки, як ви, бачать вплив нашої роботи — реальну допомогу тим, хто в ній має потребу, сильний голос на користь України та спільноту, яка ніколи не здається. Світ може змінюватися, але ми залишаємося стійкими. Ми все ще потрібні Україні, і ми не підведемо її.

Водночас надія — це не лише очікування кращих часів. Надія полягає в тому, щоб знаходити світло навіть у найтемніші моменти. Подивіться на жінок в Україні, які відбудовують розбомблені будинки, на волонтерів, які доставляють їжу на передову, на вчителів, які продовжують навчати в школах, що знаходяться у підземних сховищах. Вони не чекають, коли знову настане мир — вони створюють його, навіть під час війни.

Це те, що повинні також робити і ми самі. Ми продовжуємо рухатися. Ми продовжуємо говорити. Ми продовжуємо допомагати, чим можемо. Тому що історія України — це не історія поразки. Це історія стійкості.

Тож, якщо ви відчуваєте втому, зробіть глибокий вдих, але не зупиняйтеся. Нагадаймо один одному, чому ми почали цю роботу. Погляньмо на все те добре, чого ми досягли разом за останні три роки... і за останні сто років! Будьмо тією надією, яка не слабшає. Будьмо таким сестринством, де підтримують одна одну, навіть коли нам здається, що ми не можемо зробити ще один крок.

Україна підніметься. І ми будемо тут стояти разом з нею до дня її перемоги та встановлення справедливості.

April brings longer days, fresh blooms, and a sense of renewal. But for Ukrainians, this season also comes with heavy hearts. The ongoing struggle, suffering, and uncertainty continue. It's easy to feel tired, to wonder whether what we do makes a difference. But now is not the time to step back.

At the UNWLA, we know that advocacy is not a sprint but a steadfast journey. We know that advocacy isn't about quick wins — it's about showing up, again and again, even when it's hard. Every call to Congress, every fundraiser, every event that keeps Ukraine in the spotlight adds up. The cultural and educational events that you hold across the country are our unique contribution, and something no other Ukrainian American organization can lay claim to. And our grassroots network continues to grow because women like you see the impact of our work — real help for those in need, a strong voice for Ukraine, and a community that refuses to give up. The world may move on, but we stay steady. Ukraine still needs us, and we will not fail her.

At the same time, hope isn't just about waiting for better days. It's about finding light even in dark moments. Look at the women in Ukraine who rebuild bombed-out homes, the volunteers who bring food to the front lines, the teachers who keep schools running in underground shelters. They don't wait for peace to start over — they *create* it, even in the middle of war.

That's what we must do, too. We keep going. We keep speaking out. We keep helping however we can. Because the story of Ukraine isn't one of defeat. It's one of resilience.

So, if you're feeling tired, take a deep breath — but don't stop. Let's remind each other why we started this work in the first place. Look at all the good that we have accomplished together in the past three years ... and in the past 100 years! Let's be the kind of hope that doesn't give up. Let's be the kind of sisterhood where members hold each other up when we feel like we cannot take another step.

Ukraine will rise. And we'll be here, standing with her, until the day she is victorious and justice is won.

Advocating for Ukraine?

Leverage these talking points to help make your point

Anna Bereznyak, UNWLA Communications Coordinator

Russia's propaganda machine works relentlessly to spread disinformation, undermine international support, and sow division among Ukraine's allies. Countering these false narratives with facts is critical — not just for Ukraine, but for the stability of the democratic world.

The key talking points below are based on a memo developed by advocacy experts assisting the American Coalition for Ukraine in creating robust tools for a national network of Ukraine advocates. We encourage you to use them when engaging with congressional offices, the media, and your fellow Americans to ensure that the truth prevails and support for Ukraine remains strong.

1: Ceasefire and agreements with russia

Nobody wants peace more than Ukrainians. Many of us have lost family members, friends, and entire communities to russia's aggression. But peace must be fair and lasting, with real security guarantees — otherwise, it will only be temporary. History has shown that russia never honors its agreements. Over the past 30 years, it has invaded Chechnya twice, Georgia, and Ukraine in 2014, before launching a full-scale war in 2022. Each time, peace agreements were signed, and each time, Russia broke them. We all remember how Putin assured world leaders that he would not attack Ukraine — just days before he did exactly that. Why should anyone believe that russia in 2025 is any different from the russia that has repeatedly lied and waged war since 1994? A true and just peace must not only secure Ukraine's future but also ensure the return of tens of thousands of kidnapped Ukrainian children who have been stolen from their families. Without justice and accountability, there can be no lasting peace.

2: Why Ukraine in NATO is good for the U.S.

This isn't just about making the world a better, fairer place. Ukraine's 800,000-strong army is the largest in Europe, the most experienced in modern warfare, and battle-hardened through 10 years of war with russia. It is the most powerful land army in Europe, and would strengthen any alliance. With Ukraine on NATO's side, the U.S. can pivot its forces and re-

sources from Europe to Asia, knowing that the combined armies of Europe and Ukraine will ensure that russia will not succeed in a new invasion of Europe.

China, Russia, Iran, and North Korea have formed a powerful alliance and are coming for America and its allies. These four dictatorships are working together to cause chaos in Ukraine, Israel, and much of the rest of the world. Now more than ever, America needs to unite and lead its allies, rather than alienating them and creating an even more powerful anti-American alliance.

3: Zelensky is illegitimate because Ukraine has not held elections

President Zelensky was elected fair and square, in an election that was declared free and fair by the U.S. State Department. His March approval rating was 67%.

Ukraine is under martial law. A significant portion of Ukraine's population is under occupation, meaning it would be impossible for them to vote. Ukraine would also place the lives of its citizens at risk if they were to congregate in large numbers at voting places across the country. Ukraine's Constitution provides that elections cannot be held in such circumstances, and this has been in Ukraine's Constitution since before the war began. Moreover, Ukrainians absolutely don't want an election right now, just as the British didn't want an election during World War II. This is a purely russian talking point and textbook projection. Putin has ruled russia for 25 years now, and had both of his biggest political opponents killed.

4: American taxpayers should be paid back

The idea that Ukraine should repay the United States a huge sum is completely counterproductive to ending the war. For peace to be achieved, russia — the aggressor — must be weakened, while Ukraine — the defender — must be strengthened. If the U.S. were to demand a significant portion of Ukraine's economy during an active war, it would only weaken Ukraine and empower russia, prolonging the conflict and increasing the risk of a wider war. Meanwhile, Ukraine is inflicting massive losses on one of America's top geopolitical adver-

In late February, on the third anniversary of Russia's full-scale assault on Ukraine, Ukrainians across the U.S., including numerous UNWLA members, demonstrated their support for their ancestral homeland. Here, a sampling of some of those demonstrations ...

Washington, DC

Austin, TX

Asheville, TN

Philadelphia, PA

San Francisco, CA

St. Petersburg, FL

UNWLA Branch 107, San Jose, CA

Detroit, MI

saries at a fraction of the U.S. defense budget and without putting American troops at risk. At a time when Russia is aligned with China, Iran, and North Korea, ensuring Ukraine's strength is not just a moral imperative but a strategic necessity for global stability.

5: Russia is not applying full force

Russia relentlessly bombards Kyiv with rockets and drones daily, yet most are intercepted. If Russia had the capability to destroy Kyiv, it would — just as it did to Mariupol. If it could seize more Ukrainian territory, it would. Russia was unable to stop Ukraine's Kherson and Kharkiv counter-offensives, during which Ukraine reclaimed more land than Russia captured throughout 2023 and 2024. If Russia had the strength to prevent these losses, it would have.

6: Ukraine needs to negotiate now because they can't win

In 2024, Russia managed to capture less than 0.7% of Ukrainian territory, suffering over 420,000 casualties in the process. Since the start of the war, Ukraine has liberated more than 60% of the land Russia initially seized. There is little support within Ukraine for an unjust ceasefire, which would only subject those in occupied areas to further atrocities — rape, torture, and deportation — while rewarding Russia's aggression. Such a truce would give Russia time to rearm, retrain, and launch another, even more prepared invasion in the future. Ukrainians want peace more than anyone, but they refuse to accept a peace that is temporary and unsustainable.

7: The U.S. has provided more aid than Europe

Europe has provided more aid to Ukraine than the U.S. So far, European countries have allocated \$137.9 billion, compared to \$119 billion from the U.S. Additionally, Europe has committed another \$120 billion in future aid, significantly surpassing U.S. contributions. The claim that Europe is not doing its part is simply false.

8: Ukraine aid is unaccounted for

U.S. aid to Ukraine is subject to some of the strictest oversight mechanisms of any federal funding. General Kellogg, President Trump's special envoy for Ukraine, confirmed, "We know exactly where the funds are going." Ukrainians are fighting for their freedom and have used American support effectively. In 2024, Russia captured less than 0.7% of Ukrainian territory, suffering over 420,000 casualties in the process. After three years of full-scale war, Russia controls just 18% of Ukraine. The results speak for themselves — Ukraine is using the aid effectively, and it's working.

Honoring a Century of Cultural Preservation and Advocacy: Remarks by UNWLA President Natalie Pawlenko at the Young Performers Gala Concert, Carnegie Hall, New York, January 10, 2025

Good evening, everyone,

As president of the Ukrainian National Women's League of America, it's my absolute pleasure to welcome you to this gala concert at Carnegie Hall. Tonight, we celebrate not just the incredible talent of these young performers but also the enduring legacy of Ukrainian music and culture.

A Legacy Rooted in Cultural Preservation

When the UNWLA was founded in 1925, it was driven by a vision to unite Ukrainian women in the U.S. and safeguard our rich heritage. From the very start, we've been dedicated to preserving and sharing the beauty of Ukrainian culture — whether through supporting artists, advocating for education, or creating institutions like The Ukrainian Museum in New York City. Our mission has always been clear: to ensure that the essence of Ukraine's identity thrives, even if we are far from our homeland.

Resilience in the Face of Cultural Erasure

Over the past hundred years, Russia has repeatedly tried to erase Ukrainian culture. They banned our music, suppressed our language, burned our books, stole our most valuable historical artifacts, tried to rewrite our history — all in an attempt to convince the world that Ukraine does not exist. But here we are. Ukrainian culture has survived every attempt to silence it because of the determination and passion of our people.

And now, as Russia wages war against Ukraine, they are once again trying to obliterate our identity — bombing libraries, silencing artists, and destroying cultural treasures. But history tells us something important: they won't succeed. They never have. Ukrainian culture isn't just surviving; it's flourishing, as tonight's concert so beautifully proves.

Celebrating 100 Years of Dedication

This year, the UNWLA marks 100 years of dedication to cultural preservation and advocacy. Reaching this milestone reminds us how vital it is to keep promoting and protecting Ukrainian heritage, especially through music — a universal language that transcends borders and brings people together.

The Transformative Power of Music

Music has always been more than entertainment; it is a connection to who we are. It is resistance, it is hope, and it is inspiration. Tonight, these young performers are carrying forward a legacy that speaks louder than any act of destruction.

Let's celebrate their talent and the unbreakable spirit of Ukrainian culture. Together, we are ensuring that the melodies of our heritage will resonate for generations to come.

As we reflect on the resilience of Ukrainian culture and the power of music to unite and inspire, it's only fitting that we acknowledge a tireless advocate for Ukraine on the world stage. Ambassador Serhiy Kyslytsia, Ukraine's Permanent Representative to the United Nations, has been a steadfast voice defending Ukraine's sovereignty, culture, and values in one of the most critical forums of our time.

Ambassador Kyslytsia's unwavering dedication reminds us that advocacy isn't just about policies or speeches; it's about preserving the heart and soul of a nation. We wish him godspeed and strength as he embarks on the next phase of his work for Ukraine back in our homeland.

And now, please enjoy tonight's amazing performances.

Editor's note: Read our report about the concert in the January-February 2025 issue of *Our Life*, page 16.

Members-at-Large Share Bethlehem Peace Light at Christmas Zoom Meeting

Oksana Stanko, Press Officer, UNWLA Members-at-Large

UNWLA Members-at-Large (MAL) held a special Christmas meeting via Zoom on December 11, 2024. Participating in the Zoom session were MAL liaison (and Branch 124 member) Olya Czerkas, Maria Holian, Tania Bardyn, Alexandra Hursky, Inna Walker, Dora Horbachesky, Tamara Denysenko, Nadia McConnell, Andrea Kulish Wilhelm, Irene Bihun, Nadia Cwiach, and Oksana Stanko.

Olya Czerkas opened the meeting with a moment of silence for those who have given their lives for freedom in Ukraine and the U.S.

Olya then proceeded to review the names of the Members-at-Large who volunteered for UNWLA Standing Committees and thanked all for agreeing to be part of these important National Board positions. As per the UNWLA Bylaws adopted at the 2024 convention, which require that Members-at-Large elect a President, Vice President, and Secretary, Olya Czerkas was elected President, Inna Walker — Vice President, and Maria Holian and Oksana Stanko — co-secretaries.

Members-at-Large are planning a 2025 fundraiser to support children's camps in Ukraine. Maria Holian is spearheading this project and will be speaking with Elizabeth Buniak, the UNWLA Social Welfare Chair, for further information.

Business aside, the members turned their focus to the upcoming Christmas season. Oksana Stanko, a member of MAL and the Plast sorority *Ti, Shcho Hrebli Rvut*, had shared the history of the Bethlehem Peace Light in both Ukrainian and English prior to the meeting.

The Peace Light originates in Bethlehem as an everlasting Light at the site where Christ was born. It is a symbol of peace, warmth, and love. Every year, Austrian scouts light a lantern from the Bethlehem Peace Light and fly it to Vienna. From there, scouts of many nationalities transport the Light across borders to countries in Europe, including Ukraine, where Plast — National Scout Organization of Ukraine has participated in sharing the Peace Light since 1997. Today, the Light travels across Ukraine all the way up to the front lines to those fighting against the Russian aggressors.

Since 2008, Austrian scouts have flown the Peace Light to New York, where in a beautiful ceremony at Our Lady of the Skies Chapel at John F. Kennedy International Airport, the Light is transferred to lanterns of other scouts and passed to countless locations in the U.S. Since 2009 the National Executive Board of Plast USA has given the honor for managing the distribution in the U.S. to the *Ti, Shcho Hrebli Rvut* Plast sorority. Since then, the *Hrebli* have continued this mission, annually organizing a special ceremony to bring the Light to St. John the Baptist Ukrainian Catholic Church in Whippany, NJ, from where it journeys across the U.S. In December 2022, the Peace Light ceremony at JFK was dedicated to peace in Ukraine. At the ceremony, the *Hrebli* distributed Scouts for Ukraine buttons, made the keynote presentation, and sang the beautiful Bethlehem Peace Light song in Ukrainian.

Prior to our December MAL Zoom meeting, members were reminded to bring an unlit candle to the meeting. Oksana Stanko, who was wearing her Plast *Hrebli* scout uniform, lit her special Peace Light candle, raised it, and asked that all members light their candles at the same time. With all candles virtually lit with the Peace Light, she proclaimed joyously:

“May this Peace Light from Bethlehem bring you, and your family and friends, peace, love, and joy this Christmas season and throughout the year. Please spread the Light of Christ.”

“Дарую усім цей Вифлеємський Вогонь, щоби Він приніс Вам і родині мир, любов і радість у цей Різдвяний час і в наступному році. Христос Раждається! Славім Його!”

Oksana then sang the refrain from the Bethlehem Peace Light song in Ukrainian:

**Вогонь любови, Вогонь добра
Неси у світлі ліхтаря,
Хай знає кожен Божий дім —
Ми понесем Вогонь, даруючи любов усім.**

The amazing impact of sharing this Bethlehem Peace Light was discussed. It has made an impact not only on Ukrainians, but also on others who experienced the transfer of the “flame” from candle to candle. Just to show how far the Peace Light has travelled, Oksana shared the story of how in 2017 she sent a candle infused with the Light to her son who was on deployment in Afghanistan. Once a candle has been lit with the Peace Light, it is infused with the flame even if blown out. She had sent another candle to his future wife in Savannah, Georgia. On Christmas Eve, they both lit their candles together on FaceTime and, thousands of miles apart, shared a special moment of peace and hope. Dora Horbachevsky, also a member of the *Hrebli* sorority, recounted her moving experience when she shared the light on the U.S. border with Canada on the Rainbow Bridge (at Niagara Falls), where Ukrainian and American Plast scouts met halfway and exchanged the Peace Light.

Our Christmas theme meeting continued with members sharing some of their longstanding

family traditions during the Christmas season. Among them: receiving gifts under their pillow on the Feast Day of St. Nicholas, children writing letters to St. Nicholas and leaving them in a special stocking, St. Nicholas leaving a small gift to these children in the same stocking the following morning, and waiting for the first star before sitting down to *Sviata Vechera* (Holy Supper). A long discussion was held about the symbolism of *kutia*, whether one ate *kutia* at the beginning of *Sviata Vechera* or at the end, and the symbolism of throwing a spoonful of *kutia* up to the ceiling and the occasional mishaps of doing so. This brought an amusing chuckle to all! We all agreed that these memories must be cherished and passed on to our children.

It was evident from the members that the Peace Light ceremony and Christmas memories shared via Zoom across the U.S. in December 2024 will remain with our Members-at-Large throughout 2025. Olya Czerkas wished a very Merry Christmas and Happy New Year to all.

Photo: Tamara Denysenko

From top left: Maria Holian, Tamara Denysenko, Nadia Cwiach, Oksana Stanko, Tania Bardyn, Alexandra Hursky, Dora Horbachevsky, Olya Czerkas, Inna Walker. In attendance but not in photo: Nadia McConnell, Andrea Kulish Wilhelm, Irene Bihun.

TURNING THE PAGE: How the UNWLA Is Expanding Ukrainian Literature in Libraries and Beyond

Anna Petelina, UNWLA National Education Chair; member, Branch 143, Jersey City, NJ

Anna Petelina

Promoting Ukrainian literature in American public libraries isn't just an initiative — it's a deeply personal mission. Every book placed on a library shelf represents a piece of our culture, history, and resilience. Thanks to the dedication of UNWLA members, Ukrainian stories are reaching readers across the country, opening doors to understanding and connection.

As Milan Kundera wrote in *The Tragedy of Central Europe*, culture is essential to a nation's survival. By bringing Ukrainian books into American libraries, we ensure that our voices and history continue to resonate for generations.

Ukrainian Books Making an Impact

UNWLA members are actively expanding access to Ukrainian literature in libraries nationwide:

- The Secaucus (NJ) Public Library hosted a presentation on Ukrainian Culture in Times of War, sparking curiosity and appreciation for our heritage. With support

from Ukrainian bookstore READ, Ukrainian books now have a permanent place on the library's shelves.

- The Austin (TX) Public Library has become a hub for the Ukrainian community, featuring monthly Ukrainian-language story times and a thriving book club.

- The Irondequoit (NY) Public Library embraced Ukrainian literature by featuring books on activism, feminism, and resilience, amplifying Ukrainian women's voices in literature and history. Partnering with READ, UNWLA members helped procure Ukrainian-language books for children and curated a diverse collection of English translations for wider accessibility.

And this is just the beginning.

These successes highlight the power of advocacy, personal connections, and community engagement. UNWLA members work closely with library administrators, curate book selections, and organize storytelling events that bring people together. But our work doesn't stop here — we want to make Ukrainian literature even more widely read and appreciated.

Join Us in Expanding Ukrainian Literature

We invite all UNWLA members to share their favorite Ukrainian books, whether in Ukrainian or in English. These recommendations go beyond personal enjoyment; they can inspire book club selections, introduce Ukrainian literature to American friends, and encourage libraries to stock more Ukrainian titles. By contributing, you help raise awareness and increase the circulation of these books, ensuring they reach new readers.

Your recommendations can include:

- Personal reflections on why the book resonates with you.
- Book cover photos and author details.
- Purchase links or references to library catalogs.

How you can help:

- **Submit a book review.** Share a Ukrainian book that touched your heart (must be no longer than 175 words).

- **Advocate for Ukrainian books.** Need support in getting Ukrainian titles into your local library? Contact me at education@unwla.org.

- **Spread the word.** Post a photo with your book, a short caption, and the hashtag **#unwlareads** on social media.

This initiative is about more than just adding books to shelves — it's about making Ukrainian voices heard, strengthening cultural connections, and ensuring our literature thrives in American libraries. Let's keep Ukrainian stories alive for generations to come!

РОЗПОВІДАЄМО ПРО УКРАЇНУ ЧЕРЕЗ КНИГИ: ІНІЦІАТИВА СУА

Українська література — це не лише історія, а й голос нашої культури у світі. Ми хочемо, щоб цей голос лунав якомога ширше, тому закликаємо всіх членкинь СУА долучитися до ініціативи з оглядів та рекомендацій українських книг.

Чому це важливо? Ваша улюблена книга може стати натхненням для інших, потрапити до книжкових клубів або стати чудовим подарунком для американських друзів. Крім того, такі рекомендації допоможуть збільшити обізнаність про українську літературу та розширити її наявність у читацькому просторі.

Як взяти участь?

- Поділіться відгуком про книгу, яка вас вразила.
- Додайте фото обкладинки, інформацію про автора, посилання на спосіб придбання чи бібліотечний каталог.
- Використовуйте хештег **#unwlareads**, щоб розповісти про українську літературу в соцмережах.

Відкриваймо Україну разом через книги та ознайомлюймо світ із нашою літературою!

UNWLA Reads

Що ми читаємо в США?

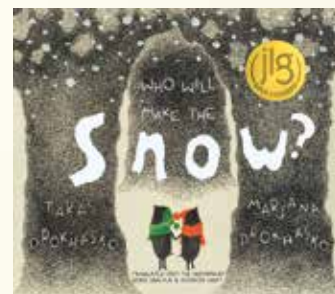

Драбина — роман української письменниці та перекладачки Євгенії Кузнецової. Книжка доступна українською мовою в багатьох книгарнях і бібліотеках США, зокрема в онлайн-каталозі BCCLS. Це історія про родину, стосунки, особисті переконання, трансформації та війну. Вона написана живою мовою, наповнена справжніми емоціями та тонкою іронією. Чотири слова, якими я можу описати цей твір: смішно, іронічно, проникливо, легко. Прочитала його за кілька годин у дорозі, навіть зачитувала уривки чоловікові за кермом. Книга зачіпає та водночас викликає усмішку. Однозначно рекомендую.

Drabyna (The Ladder) by Ukrainian writer and translator Eugenia Kuznetsova is available in Ukrainian in many U.S. bookstores and libraries, including the BCCLS online catalog. This novel about family, relationships, personal transformations, and war is written in a vivid, engaging style, filled with genuine emotions and subtle irony. Four words to describe it: funny, ironic, insightful, light. I finished it in a few hours while traveling, even reading excerpts aloud to my husband behind the wheel. A book that resonates and brings a smile — I highly recommend it.

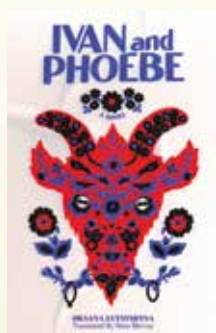
Anna Petelina, UNWLA National Education Chair, Branch 143, Jersey City, NJ

Who Will Make the Snow? by Taras and Marjana Prokhasko is a heartwarming and delightful children's book. I read it with my 7-year-old before bedtime, and it felt like a cozy cup of hot cocoa — warm, comforting, and filled with happiness. One idea in the book particularly stood out to me as a mother: "A mom should also make time for her own passions — when she does, the whole family becomes a little happier." Such a simple yet profound message, wrapped in a beautifully written story. Look for it in your local library.

Хто зробить сніг? Тараса і Мар'яни Прохаськів — це тепла й зворушлива книжка для дітей. Я читала її перед сном із моєю семирічною дитиною, і вона була наче чашка гарячого какао — затишна, ніжна й наповнена щастям. Особливо мені запам'яталася одна думка: «Мама повинна приділяти час і своїм захопленням — тоді вся родина стане трохи щасливішою.» Простий, але дуже важливий меседж, майстерно вплетений у добру історію. Шукайте в бібліотеках ваших міст.

Anna Petelina, UNWLA National Education Chair, Branch 143, Jersey City, NJ

Ivan and Phoebe is more than a love story — it's a reflection on choice, freedom, and the cost of nationhood. This novel is special to me not only for its depth but also because its author, Oksana Lutsyshyna, is my friend in Austin. A Shevchenko Prize winner, she masterfully brings her characters to life. My husband introduced me to it since its events unfold in Kyiv and Uzhhorod, where his grandparents lived. His memories added a personal touch. The novel vividly portrays Ukraine's struggle for independence. A must-read!

Іван і Феба — більше, ніж історія про кохання. Це роздуми про вибір, свободу та ціну державності. Для мене роман особливий ще й тим, що його авторка, Оксана Луцишина, — моя подруга в Остіні. Вона майстерно занурює читача у світ героїв.

Мій чоловік ознайомив мене з книгою, адже події відбуваються в Києві та Ужгороді, де проживали його бабуся і дідусь. Роман реалістично показує шлях України до незалежності. Раджу прочитати!

Kateryna Voinova, President, Branch 147, Austin – San Antonio, TX

The Ukrainian Museum: A Brief History of an Iconic Institution

Maria Shust, Branch 113, New York City

As the Ukrainian National Women's League of America celebrates the 100th anniversary of its founding, it is important to highlight one of its most important achievements: the founding of The Ukrainian Museum in New York. At this time, when Ukraine is fighting for its freedom, for its very existence in the terrible war of attrition perpetrated by Russia, the importance of the Museum founders' vision of creating a museum whose mission is to preserve Ukraine's cultural heritage and present it to the world has taken on even greater significance.

The Ukrainian Museum was founded in 1976, but the core folk art collection with which the Museum was established traces its origins to the 1933 World's Fair in Chicago. The fair was named A Century of Progress as a tribute to innovations in science and industry and in celebration of great achievements in the arts. The Ukrainian community in the U.S. took an active part in the fair. They built a magnificent pavilion, based on the architecture of Ukrainian wooden churches, to showcase Ukraine's history and its cultural heritage. UNWLA leadership worked closely with the pavilion committee to ensure the success of the project. The exhibitions in the pavilion were divided into three sections. One was a general overview of Ukraine, its demography and history. The two main exhibitions featured works by sculptor Alexander Archipenko, one of the world's most important and innovative artists, and Ukrainian folk art. The UNWLA took on the responsibility, at its own expense, of organizing the folk art exhibition. A committee led by UNWLA president Olena Lototska purchased from the Ukrainian Folk Art Cooperative in Lviv representative samples of Ukrainian folk art, including kilims, regional costumes, various textiles, ceramics, and woodwork. The Folk Art Cooperative sent its representative, Stefania Chyzhovykh (Pushkar), to act as liaison and advisor.

The Ukrainian pavilion was a tremendous achievement, especially considering that the U.S.

was experiencing an unprecedented economic disaster — the Great Depression. And yet, the Ukrainian community raised substantial funds to build the pavilion and to present exceptional exhibitions and programs there. Almost 2 million people visited the Ukrainian pavilion during the World's Fair.

We also cannot forget that 1933 was the year of the Holodomor, the Great Famine in Ukraine — the terrible genocide perpetrated by Russia. Another genocide is taking place now. Then as now, Ukrainians were trying to let the world know about the atrocities occurring in Ukraine. In 1933, eastern Ukraine was under Soviet rule and cut off from the world, and Ukrainian immigrants in the U.S. were therefore doing everything possible to call attention to their homeland.

Following the conclusion of the World's Fair, the folk art collection remained with the UNWLA and was used by the organization's branches across the country for local displays in libraries, schools, and community centers, aimed at introducing Ukraine's cultural heritage to the general public.

After World War II, a new wave of Ukrainians arrived in the U.S. In the aftermath of the war, all of Ukraine fell under Soviet rule. The new immigrants, faced with a permanent break from their native land, saw the preservation of their cultural heritage in the new homeland as a necessary and important undertaking. For the UNWLA, the preservation of its collection took on added importance. Individuals who had brought treasured family objects with them from the homeland began donating those items to the collection. Among the individuals who arrived in the U.S. as part of the new wave were several experts in the field of folk art, including Stefania Chyzhovykh-Pushkar and Lydia Buraczynska, who helped identify which items were suitable for inclusion in the collection.

The leadership of the UNWLA realized that only a professional museum in its own facility could ensure the longevity of the collection and serve as

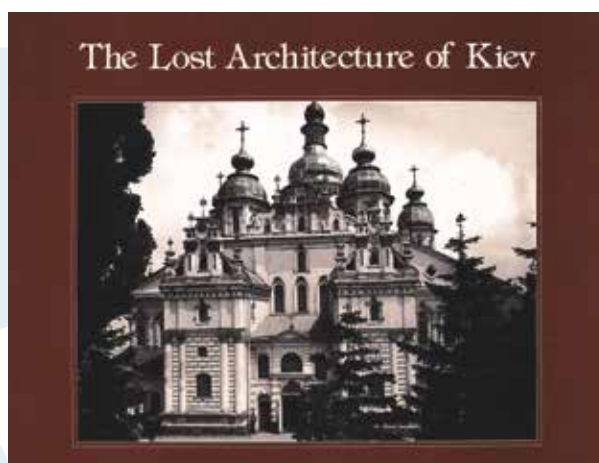
a center for exhibitions, education, and research. In the 1960s and 1970s, under the dynamic leadership of UNWLA president Iwanna Rozankowsky, an intensive nationwide fundraising and marketing campaign began, to which the Ukrainian community responded readily and with great commitment. Ethnographer Oksana Grabowicz was hired to begin the process of professionally documenting and cataloguing the collection. She also laid the groundwork and process for its proper care and storage.

The UNWLA chose to locate the Museum in New York, one of the most important cultural centers in the world. In 1976 the organization purchased a building on Second Avenue in Manhattan's East Village neighborhood together with the Ukrainian Congress Committee of America. The UNWLA took possession of the top two floors of the building for the Museum. The main areas on each floor were designated as exhibition spaces, and the remaining areas were allocated for collection storage, an administrative office, and a gift shop. Oksana Grabowicz continued to work as curator, and Maria Shust was hired as the Museum's director. Daria Bajko soon joined the Museum as Administrative Director. The Ukrainian Museum opened its doors to the public with great fanfare on October 3, 1976. Within a year, the Museum was incorporated as a separate institution, with its own by-laws, and in June 1977, at a Founding General Assembly attended by members of the Ukrainian community, the Museum's Board of Trustees was elected, consisting of 25 individuals, with 50% of the Board elected from the community and the rest assigned by the UNWLA. Alexandra Riznyk, who had chaired the UNWLA's Museum Committee, was elected the first president of the Museum's Board of Trustees. The Ukrainian Museum thus began its operations — in its own home for the next 29 years.

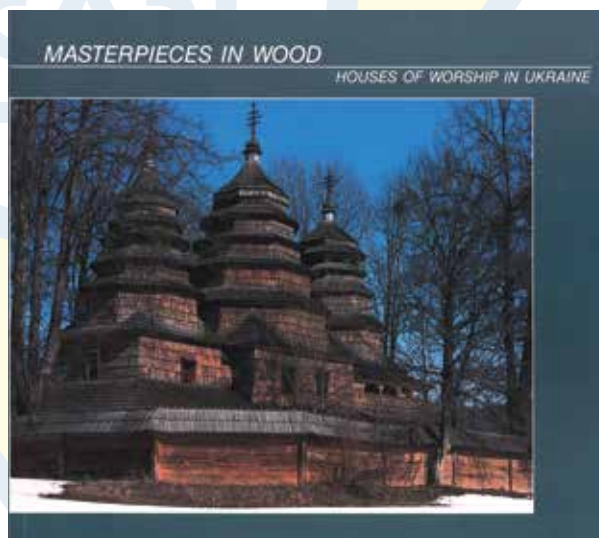
Some 30 years later, Lubow Wolynetz, curator of the exhibition *Thread to the Past: Ukrainian Folk Art from the 1933 Chicago World's Fair*, wrote: "When the Ukrainian Museum opened in New York City in October 1976, its modest size belied the fact that it would soon become a symbol of ethnic identity and a source of pride for Ukrainian Americans, as well as an invaluable repository of information about all things Ukrainian, and the Ukrainian immigrant experience, for Ukrainians and Americans alike."

The opening of the Ukrainian Pavilion at the 1933 Chicago World's Fair.

Catalogue of the exhibition The Lost Architecture of Kyiv (1982).

Catalogue of the exhibition Masterpieces in Wood: Houses of Worship in Ukraine (1987).

Alexander Archipenko: Vision and Continuity (2005).

Alexander Archipenko: Vision and Continuity (2005).

Crossroads: Modernism in Ukraine, 1910–1930 (2006).

Crossroads: Modernism in Ukraine, 1910–1930 (2006).

From the beginning, the Museum's work was marked by its adherence to the highest museum standards in all aspects of its operations, including in the care of its collections and in the development of its exhibitions and programs. A very active exhibition program was initiated not only in the area of Ukrainian folk art, but also in various aspects of Ukrainian culture and history. Individuals were engaged as outside curators, specialists in specific fields. Major exhibitions were accompanied by scholarly bilingual, illustrated catalogues, based on extensive research. These publications became important sources for research in the years to come.

One of the most successful early exhibitions was *The Lost Architecture of Kiev*, curated by Titus Hewryk, an architect with a deep interest in architectural history. Among the individuals who had immigrated to the U.S. was Ludmyla Morozova, an artist who had been involved in the 1930s in an effort to document the Stalinist regime's destruction of the Mykhailivskyi Sobor, the 10th century church and monastery complex in Kyiv. She had irreplaceable photographs of the church complex and the process of its destruction. Learning of the existence of this valuable material, and that there was an individual who was an actual witness to this atrocity, Titus Hewryk began to research the destruction in the 1930s of numerous churches and architectural landmarks in Kyiv — the irreplaceable architectural heritage of Ukraine. Based on visual material, interviews with Ludmyla Morozova and other individuals, and after extensive research, he worked on publishing and documenting this largely unknown cultural and architectural loss. This led to his curating *The Lost Architecture of Kiev*, which was accompanied by a scholarly, extensively illustrated catalogue, produced as two separate publications in English and Ukrainian. The exhibition opened in 1982 and later traveled to 15 institutions across the U.S. and Canada, including the Russel Building of the U.S. Senate in Washington, DC.

Numerous Ukrainian communities displayed this exhibition in 1988 as part of the 1000-year celebration of Christianity in Ukraine, with many arranging to show it at non-Ukrainian institutions, such as the Massachusetts State House in Boston, the University of Southern California in Los Angeles, and the Provincial Museum of Alberta, among others. The

catalogue is an important publication in its own right because it provides information that had been suppressed for decades by the Soviet regime — information that started to come to light only after the breakup of the Soviet Union. The catalogue was reprinted in Ukraine by the journal *Пам'ятки України* (Pamiatky Ukrainy) in a huge run.

From the Museum's earliest years, many of its exhibitions, following their Museum run, traveled to other museums and institutions; these include *Masterpieces in Wood: Houses of Worship in Ukraine*, also curated by Titus Hewryk, and *To Preserve a Heritage: The Story of Ukrainian Immigration in the United States*, curated by Myron Kuropas. The latter was exhibited at 11 U.S. venues, among them the Harrisburg, PA Rotunda of the State Capital and the Rensselaer County Council on the Arts in Troy, NY. It also toured Ukraine under the auspices of the Embassy of the United States. The success of the Museum's exhibitions was also due to their beautiful designs, created by Zenon Feszczak, a designer at the Port of History Museum in Philadelphia, who worked with the Museum until his death in 1992.

As the Museum's reputation grew, its collections expanded through generous donations to also include fine arts and archival items. The fine arts collection encompasses paintings, works on paper, and sculptures by Ukrainian artists who worked in Ukraine, Europe, and the United States. In the collection are works by such renowned artists as Alexander Archipenko, Mykhailo Cheresnovsky, Oleksa Hryshchenko (Alexis Gritchenko), Jacques Hnizdovsky, Vasyl H. Krychevsky, Mychajlo Moroz, Arcadia Olenska Petryshyn, and the naive artist Nikifor, to name just a few.

The archival collection includes thousands of photographs documenting the life of Ukrainian communities in North America, as well as the personal correspondence of noted Ukrainians, programs of events, playbills, posters, exclusive chronicles of organizations and individuals, Ukrainian currency, stamps, *ex libris*, and rare books.

While a great deal had been achieved in the small premises of the brownstone building on Second Avenue, it became obvious that the Museum could not grow to its full potential in that location. Dr. Bohdan Cymbalisty, who served as president

Thread to the Past: Ukrainian Folk Art from the 1933 Chicago World's Fair (2007).

Thread to the Past: Ukrainian Folk Art from the 1933 Chicago World's Fair (2007).

Ukraine—Sweden: At the Crossroads of History (XVII–XVIII Centuries) (2010).

of the Museum's Board of Trustees from 1979 to 1990, realized this and posed the question, "Are we, as a community, capable of building a museum at the highest professional level in accordance with all the requirements of a modern museum?" He and the Board believed that it was possible, and under his leadership, a nation-wide campaign was launched to raise funds to relocate the Museum to a modern facility with all the necessary museum requirements. A Fundraising Committee was formed, with additional branches established in several cities, supported by branches of the UNWLA. Museum Membership and Special Events Committees were also established to help raise funds. All the committees were run on a voluntary basis. The Ukrainian community responded generously and enthusiastically.

In 1985 a meatpacking warehouse on 6th Street in the East Village (an area of Manhattan where many Ukrainians had settled) was purchased for \$1.25 million. The building was across the street from the St. George Ukrainian Catholic Church's school, which included classes from kindergarten to high school. A mortgage was taken in the amount of \$850,000. Already by 1991, on the day people in Ukraine voted for a free, independent Ukraine, The Ukrainian Museum celebrated making the final mortgage payment with a traditional "mortgage-burning" event. By 1996, over \$2 million was raised, and the process of developing plans for the new building began. Initial plans called for renovating the warehouse building, but the state of the foundation dictated that it was wiser to demolish the old structure and build a new one on the site. A Building Committee was formed, a program of building requirements was developed, outlining the specific areas and spaces that the museum

would need, and, after a search, George Sawicki of the firm Greenfield Sawicki Tarella Architects was chosen as architect.

In 2000 the Museum received an enormously generous gift from Eugene and Daymel Shklar in the amount of \$3.5 million, plus a \$1 million matching gift to help the Museum raise an additional million dollars. The \$1 million was designated as an Endowment Fund. Their generosity enabled the Museum to begin construction of its new building. A \$500,000 donation from the Self Reliance New York Federal Credit Union, along with donations from credit unions in other Ukrainian communities as well as generous gifts from numerous individuals, enabled the Museum to meet Eugene and Daymel Shklar's \$1 million matching gift.

Immense effort had gone into the new building project, which was completed under the tenure and leadership of Board president Olha Hnateyko, who had guided the Museum with great dedication for 10 years, as had Dr. Cymbalisty before her. Both had contributed immensely to its success, as had the Board presidents — Titus Hewryk, Osyp Danko, and Ivan Luchechko — and all the Board members who had served during that period, including members of the various Board committees, and the staff and numerous volunteers who had worked tirelessly to achieve the goal of building a beautiful home for the presentation of Ukraine's rich cultural heritage. Construction of the new Museum building was completed at a cost of over \$9 million, paid for completely, free and clear, through the generous donations of the Ukrainian community. The success of the project spurred on the Museum's further growth, resulting from the hard work of the dedicated staff and curators, and the leadership of the Board presidents that followed: Prof.

Maria Shust is Director Emerita of The Ukrainian Museum. She was the Museum's director for almost 46 years, from 1976 until 2022. Maria was born in Germany to Ukrainian parents who had fled Ukraine during World War II, when Russia invaded western Ukraine. They immigrated to the U.S. in 1956. She received her Masters degree in Art Education from Southern Connecticut State College in New Haven and taught art for three years in high school, then went on to receive a Masters in Fine Arts degree from the University of Pennsylvania in Philadelphia. After completing her studies, she took the position of director of The Ukrainian Museum when the Museum opened in 1976. As an artist, she creates works in ceramics, sculpture, and graphics. Maria designed many of the Museum's publications and exhibitions.

Jaroslav Leshko, Mykola Darmochwal, Prof. Renata Holod, Chryzanta Hentisz, and Adrian Hewryk.

Since moving into its new building, the Museum has entered a new dimension of operations. It has enjoyed immense success, and New York City's highly competitive cultural community has embraced and welcomed it. The Museum has presented world-class exhibitions, and visitors from around the world have come to see them. Students from Ukrainian and area schools have benefited from them and have attended the Museum's educational programs and workshops, and its wonderful concerts, lectures, film screenings, and numerous other presentations have brought in capacity audiences.

In April 2005, The Ukrainian Museum's new building opened with the magnificent inaugural exhibition *Alexander Archipenko: Vision and Continuity*, curated by Jaroslav Leshko, Professor of Art History at Smith College. The majority of the works were on loan from the artist's widow, Frances Archipenko Gray, and additional works were borrowed from other museums, including the Metropolitan Museum of Art, the Guggenheim, and the Whitney in New York and the Hirshhorn Museum in Washington, DC, among others. Over the years, the Museum's most important exhibitions have highlighted the contributions that numerous generations have made to the rich cultural heritage of Ukraine — contributions that have also enriched the world's cultural heritage in many spheres. The Archipenko exhibition and the *Crossroads: Modernism in Ukraine, 1910-1930* exhibition (2006) were cases in point. Both were covered by the *New York Times* and numerous other news publications. The article on the *Modernism* exhibition in the *Times* started with the words "We thought these artists were Russian, but they were actually Ukrainian." Many of the Museum's exhibitions have also highlighted Ukraine's struggle through centuries to preserve its heritage, a struggle that continues to this day.

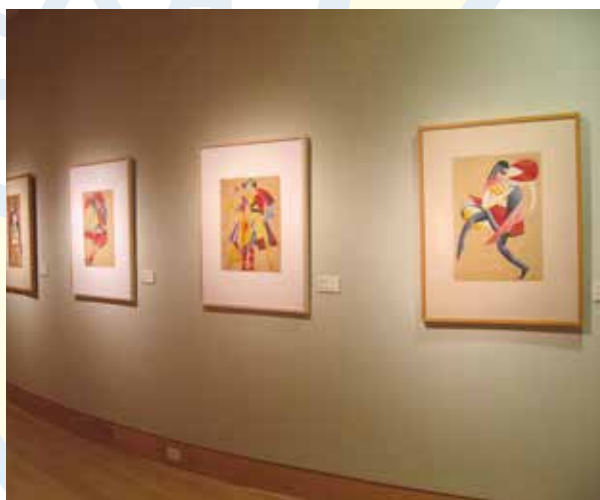
The new state-of-the-art building allowed the Museum to develop cooperative projects with other museums, including international ones, particularly in Ukraine. *Crossroads: Modernism in Ukraine, 1910-1930* was the first exhibition organized from Ukraine. *Ukraine-Sweden: At the Crossroads of History (XVII-XVIII Centuries)*, curated by Yurii Savchuk,

Ukraine-Sweden: At the Crossroads of History (XVII-XVIII Centuries) (2010).

Taras Shevchenko: Poet, Artist, Icon (1814-1861) (2014).

Staging the Ukrainian Avant-Garde of the 1910s and 1920s (2015).

historian at the Institute of History at the National Academy of Sciences of Ukraine, opened in 2010. It was a major undertaking, organized in cooperation with the National Museum of the History of Ukraine in Kyiv, with 28 museums from Sweden and Ukraine taking part. In 2014, the bicentennial of Taras Shevchenko's birth, the Museum mounted a unique exhibition, *Taras Shevchenko: Poet, Artist, Icon (1814-1861)*, in cooperation with the Taras Shevchenko National Museum in Kyiv, with 49 of Shevchenko's original drawings and watercolors on loan. It was curated by George Grabowicz, Professor of Ukrainian Literature at Harvard University. The breathtaking exhibition *Staging the Ukrainian Avant-Garde of the 1910s and 1920s*, curated by Myroslava Mudrak, Professor at The Ohio State University, and Tetiana Rudenko from the Museum of Theater, Music, and Cinema Arts of Ukraine in Kyiv, lender of the works, opened a year later in 2015. It was featured on PBS Channel 13, and the catalogue received the prestigious Alfred H. Barr, Jr. award from the College Art Association in 2016. Another major exhibition, *Full Circle: Ukraine's Struggle for Independence 100 Years Ago, 1917-1921*, which opened in early 2019, was also curated by Yuri Savchuk. It was organized to commemorate the 100th anniversary of Ukraine's struggle for independence in 1917-1921, one of the most dramatic and fateful periods in Ukrainian history, and to trace the creation of the modern state of Ukraine. *Full Circle* showcased original artifacts generously loaned by institutions and individual collectors from Ukraine, Switzerland, Bulgaria, and the U.S. All these exhibitions were accompanied by extensive, bilingual catalogues.

The Museum has also significantly expanded its educational and public programming, adding new workshops and family programs and introducing film festivals, concert series, book launches, and numerous other events.

Over the years, city, state, and federal funding agencies have supported the work of the Museum. Agencies such as the New York City Department of Cultural Affairs, the New York State Council on the Arts, and the Institute of Museum and Library Services have played an important role in helping the Museum carry out its programming.

However, the Museum has always relied primarily on the financial support of the immediate and greater Ukrainian American community, its largest constituency.

As stated in the program booklets handed out during events celebrating the Museum's work, "Professionalism, conscientiousness, accountability, and the determination to take advantage of opportunities and to meet challenges head-on allowed the Museum to grow and develop into an important institution. These characteristics also attracted strong community support, increased the Museum's popularity with the public, and instilled respect among its peers. Since the opening of its new building in 2005, The Ukrainian Museum has increasingly become a vital center of Ukrainian culture."

When Ukraine was invaded by Russia, first in Crimea and the Donbas area in 2014 and then in 2022 in other parts of eastern and southern Ukraine, the Museum began mounting exhibitions to make the public aware of the effects of the war on Ukraine and its people. After Maria Shust retired as director in 2022, the Museum's new director, Peter Doroshenko, continued to develop exhibitions highlighting the situation and began organizing exhibitions and programs with the aim of decolonizing the effects of Russia's usurpation of Ukraine's cultural achievements and the contributions of Ukrainian artists to world culture and rightfully reclaiming them. Among the exhibitions that have been presented were the works of Maria Prymachenko, Alexandra Exter, and Volodymyr Tatlin, among others. Programming has included discussion series such as *The Decolonization of Ukrainian Cinema* and *A Guide to Decolonizing Ukrainian Art*, a timely discussion that centered on the 2025 publication of a guide for museums dedicated to decolonizing Ukrainian art.

The work of The Ukrainian Museum and its mission reflect the deep understanding of the importance of the preservation of one's cultural heritage that has been ingrained in the Ukrainian people and that, to a great extent, has preserved Ukraine as a nation — a nation whose people have inspired the world with their courage, their determination, their fierce love for their country, a nation that is ready to defend its country to the very end.

Full Circle: Ukraine's Struggle for Independence 100 Years Ago, 1917–1921 (2019).

Alexandra Exter: The Stage Is a World (2024).

Maria Prymachenko: Glory to Ukraine (2023).

Tatlin: Kyiv (2025).

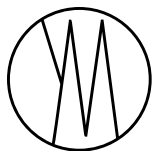
Український музей

Український музей у Нью-Йорку — одне з найбільших досягнень США: реалізація бачення його засновників щодо створення музею, місія якого — зберігати і захищати багату культурну спадщину України та ділитися нею з усім світом.

Український музей був заснований у 1976 році на основі колекції народного мистецтва, яку США придбав у Львівському кооперативі українського народного мистецтва для експонування на Чиказькій всесвітній виставці 1933 року. Український павільйон на виставці відвідало близько 2 мільйонів відвідувачів.

Музей процвітав у своєму скромному будинку протягом трьох десятиліть і поповнював колекцію образотворчого мистецтва та велике архівне сховище, перш ніж у квітні 2005 року переїхав до нової, профінансованої громадою, сучасної будівлі, де зміг значно розширити свій профіль.

За майже 50 років своєї діяльності Музей представив сотні виставок, серед яких багато таких, що здобули широке визнання, а також доповнених широким спектром освітніх та публічних програм. Він зарекомендував себе як поважна культурна інституція на світовій арені та є джерелом великої гордості для українців Америки та українців усього світу.

THE UKRAINIAN MUSEUM 222 E 6 NYC

Village to Modern

May 16 – August 17, 2025

This spring and summer, The Ukrainian Museum is presenting Village to Modern – an extraordinary exhibition that will be accompanied by the first major catalogue exploring the profound influence of Ukrainian folk art on 20th century Ukrainian art. This groundbreaking exhibition illuminates the vibrant colors, geometric patterns, and unique symbols of Ukrainian folk art that inspired art pioneers such as Kazimir Malevich, Alexandra Exter, Vasyl Yermilov, Sonia Delaunay, Maria Prymachenko, Sergei Parajanov, and Jacques Hnizdovsky. Their innovative works, deeply rooted in Ukrainian artistic traditions, redefined global artistic movements and continue to resonate today. Many of the works in Village to Modern come from the Museum's own collection, complemented by rare loans from three esteemed museums in Ukraine. This is a unique opportunity to experience these masterpieces in New York, showcasing the richness and resilience of Ukrainian creativity.

Kilim. Kosiv, Hutsul region, Ivano-Frankivsk oblast, western Ukraine, 1920s–1930s.

The influence of Ukrainian folk art on Ukrainian modernism in the early 20th century was profound and far-reaching. With its vibrant colors, geometric patterns, and unique symbols, Ukrainian folk art played a significant role in shaping the artistic movements of the early 20th century, particularly the work of many Ukrainian artists.

The avant-garde artists of the early 20th century sought to break away from traditional artistic conventions and explore new forms of expression. They were inspired by the simplicity and authenticity of Ukrainian folk art, which had its creative roots in domestic settings within small villages across the country and was seen as a reflection of the soul of the Ukrainian people. Folk art's bright colors and bold patterns influenced avant-garde artists to experiment with new techniques and styles, leading to the development of innovative and groundbreaking artworks.

One of the key figures in the Ukrainian avant-garde movement was Kazimir Malevich, a painter and art theorist who is best known for his pioneering work in abstract art. Malevich was deeply influenced by Ukrainian folk art, particularly the traditional embroideries and textiles that he encountered in his homeland. He incorporated elements of folk art into his own work, creating abstract compositions

that were both avant-garde and rooted in Ukrainian artistic traditions.

Another artist who was influenced by Ukrainian folk art was Alexandra Exter, a painter and designer who was renowned for her avant-garde theater sets and costumes. Exter drew inspiration from Ukrainian folk motifs and symbols, incorporating them into her avant-garde designs to create visually striking and innovative works of art.

The impact of Ukrainian folk art resonated across all the major cities of Ukraine, including Kharkiv, where artist Vasyl Yermolov used the iconography and many of the hand-crafted objects as a basis for his work — both art and graphic design. He instilled his theories and influences in students at the National Art Institute, where he taught for many years. This made Kharkiv a leading design epicenter for the country.

The influence of Ukrainian folk art on the Ukrainian avant-garde in the early 20th century was transformative, shaping the development of new artistic movements and pushing the boundaries of artistic expression, inspiring avant-garde artists to create innovative and groundbreaking works that continue to resonate to this day.

Sonia Delaunay. Dress Design, 1925, print of a 1923 pochoir and relief process work. Gift of Dr. Jurij Rybak and Anna Ortynskyj.

Olena Kulchytska. Untitled (Harvest), circa 1930s, linocut on paper. Gift of Dr. Jurij Rybak and Anna Ortynskyj.

Heorhii Narbut. Kulich Gorod (Easter Bread City), 1915, watercolor, ink on paper. Gift of Dr. Jurij Rybak and Anna Ortynskyj.

Поезія – це скарб усіх віків

Лариса Тополя, редакторка «НЖ», 64-й Відділ, Нью Йорк

Поезія – це струни відчуттів,
Це музика Вселенської любові,
Поезія – це скарб усіх віків,
Це діамант величиною в слово!
Ігор Федчишин

Поезія — це завжди винятковий політ думки, це ревний пошук належних слів, які спроможні торкнутися душі людини. Це одне з найгеніальніших досягнень людства. Римувати свої почуття, у віршованій формі згадувати минуле та мріяти про майбутнє, вміти одночасно звертатися до мільйонів і залишатися наодинці з кожним окремим читачем — далеко не повний перелік того, на що здатна поезія як найнезбагненніше з мистецтв, створених людиною.

Щороку 21 березня відзначають Всесвітній день поезії (World Poetry Day). Ця дата встановлена у 1999 р. на 30-й сесії Генеральної конференції ЮНЕСКО. Святкування першого Всесвітнього дня поезії відбулося в Парижі, де, власне, і знаходиться штаб-квартира ЮНЕСКО.

Щодо самої поезії, то вона, звісно, виникла не 26 років тому, але набагато раніше. Як стверджують дослідники (і підтверджено артефактами), найдавніші вірші були написані ще в XXIII ст. до нашої ери і створені жрицею та принцесою Енведуаною (Enheduana), чиє ім'я складається зі слів «Ен» (верховна жриця), «геду» (прикраса) і «ана» (небо). Також відомо, що до епохи Енведуани шумерські письмена не підписувалися, але були анонімними. Однак верховній жриці імперії дозволили поставити свій підпис, а відтак отримати титул першого в історії поета, що підписує свої літературні твори. А вже після смерті мудрої астрологині, містикини та філософки Енведуану обожили її послідовники.

Енведуана — дочка царя Саргона, який заснував Аккадське царство. Своєю літературною творчістю вона встановила стандарти для поезії, а також форми молитви, які у майбутньому мали глибокий вплив на Біблію та гомерівські гімни, а тому і на всю світову літературу. Відтак стала джерелом натхнення для тих, хто займається письмовим словом, хто прагне досягти гармонії думки, духу та божественного дару. Вона відома своїми шумерськими гімнами, зокрема присвятими місячному богу Нанне, богині ранкової зорі, урожаїв та родючості Іненні та ін., а також влучним використанням метафор.

Могутній цар Саргон не відмовляв розумній та хоробрій дочці втручатися у справи держави, деякі з яких вона описувала у своїх творах. Так, до наших днів дійшов її твір «Воздвиження», у

якому йдеться не лише про прагнення жриці до миру та об'єднання народів, але й про важливість жінок у державному устрої цього великого царства Стародавнього світу.

Шедевром її творчості вважають написану у 2260 р. до н.е незрівнянну, захопливу та розкішну поетичну присвяту жінці:

*Справжня Жінка наділена великою мудрістю,
Вона користується таблицями з лапис блакиті,
Вона — радник у будь-яких мирських справах,
Вона вимірює Космос,
І вивіряє небесні заходи канатами на землі..*

Диск Енведуани (друга зліва) з колекції музею археології та антропології Пенсільванського університету. В описі зазначено: «Диск із білого кальциту; з одного боку — панель, на якій рельєфно вирізана сцена жертвоприношення, а з іншого — напис Енведуани, дочки Саргона з Аккада».

Серед цілей заснування Всесвітнього дня поезії ЮНЕСКО вказує на створення можливості ширше заявити про себе невеликим видавництвам, зусиллями яких, переважно, доходить до читачів творчість сучасних поетів. Ми ж використовуємо таку нагоду, щоб ознайомити читачів з віршами наших союзників та українських жінок американського закордоння. Ці поезії різні за стилем і тематикою. Так само як різняться і їхні автори. Але об'єднує їх бережне ставлення до слова та вміння торкнутися ним струн душі та розуму.

My Pysanka

Maria Hordynskyj Holian

Member-at-Large, Kalamazoo, MI

I write upon your shell of white
With wax prepared by bees
Many designs that symbolize
My deepest thoughts and dreams.

I dress your shell of purest white
In colors of the earth,
Yellow, orange, scarlet, green, black
That speak of life, rebirth.

The beauty of the pysanka,
Which human hands renew,
Reveals the value of the life,
Hidden, within, from view.

Стежки звичайні

Ярка Богач

Стежки звичайні і земні
У прохолодний кришталевий ранок,
Дрімають у очах твоїх,
Ще повних снів — тендітних витинанок.

Люблю цю, ледь помітну, мить,
Коли свідоме й несвідоме в тобі
Живе, за віями мигтить
І разом дихає помімо волі.

Не ріж

Лариса Тополя, 64-й Відділ, Нью Йорк

Не ріж по живому, доле,
Не рви його на шматки —
Ти серце зігрій захололе,
Розпутай життя клубки.

Не ріж ти його на смуги,
І душу йому не край.
В мій келих надлий його туги,
Залиш йому сонячний рай!

Не край його душу, доволі —
Він в серці зачав любов.
Йдучи по терновому колі,
Він тіло своє поколов.

Незвична весна

Віра Сорочак, 129-й Відділ, Детройт

Якась весна цьогоріч незвична:
Прийшла з війною, з тугим плачем.
Така зрадлива чомусь і дволична...
Ніби й теплом голубить, а тут вже
хрестить мечем.

То вітром цілує солодко й ніжно,
Що аж затихає у серці щем.
Ось нива до сонця живіт свій ніжить...
За мить здригається під свинцю дощем.

Верба он котиками зацвіла,
Великдень... вже час би її освятить.
А мати зажурена й посивіла.
Сина ранили (каже легко), а їй болять.

Вже квітень... дерева стоять ще голі:
Ні листя, ні цвіту на них нема.
Розбиті будинки... ми їх відбудуєм поволі.
Ступилась би тільки московська чума.

В місцях катувань поставимоobelіски,
Як символ нескореності й знак страждань.
Назвемо по іменах всі жертви від рук рашистських.
До неба рвуться з могил звуки людських ридань.

Ви нас не поставите вже на коліна,
Погані орки, ми все одно зростем!
Ви мучите нас, вбиваєте дуже повільно...
А ми, вам назло, крізь бетон проростем!

Відчуття

Любов Дмитришин-Часто, Норт Порт, Флорида

Бринять в трояндах пахощі
Нуртує кров у жилах
В полях зірчастих всесвіту
Тчу мрію злотокрилу.

І серце, мов на ниточці,
Тремтить, тремтить і грає,
Безмежжя вічності п'янке
Враз душу огортає.

Незнана досі крил ширинь
Зліта в небесний простір
І вже далеко рідний дім —
Земний маленький острів.

Я в хмарах витчу інший дім
І дерево з росю,
Згорю отут і вниз впаду
Небесною красою.

До 100-річного ювілею США оголошує **ПОЕТИЧНИЙ КОНКУРС**, присвячений історії, місці та спадщині організації. Найкращі вірші будуть опубліковані у журналі «Наше життя», на офіційному сайті та в соціальних мережах США.

Тож Союз Українок Америки запрошує поетів та шанувальників слова взяти участь у конкурсі поезії:

- Вірші повинні бути присвячені США та містити до 20 рядків.
- Мова — українська або англійська.
- Кінцевий термін подачі — 31 травня 2025 р.
- Свої роботи надсилати на електронну адресу **UNWLA100Poetry@unwla.org**.

Журі літературознавців обере найкращі роботи: один переможець у кожній мовній категорії (українська/англійська), два призери другого місця та два призери третього місця.

Вічна книга українців

Цьогоріч виповнюється 185 років із часу виходу першого та 165 років – останнього з прижиттєвих видань «Кобзаря» Тараса Шевченка. Українці поставили його на перше місце серед успадкованих національних духовних скарбів. Нині у світі існують сотні його видань, і не тільки українською мовою, а в м. Черкаси навіть створено музей однієї книги – «Кобзаря» Т.Г. Шевченка. Над цією книгою не владний час, бо в ній пульсує не тільки сила та краса творчого генія, але й жива історія українського народу.

Перший «Кобзар» побачив світ у Петербурзі 185 років тому, майже у день другої річниці викупу Тараса з кріпацтва, і мав 115 сторінок. З цієї невеликої збірки поезій почалось сходження Шевченка до вершин письменницького олімпу. До видання ввійшло лише вісім поетичних творів, частину з яких Шевченко присвятив тим, хто його у різний спосіб підтримував: поеми «Катерина» (В. Жуковському) і «Тарасова ніч» (П. Мартосу), вірші «Іван Підкова» (В. Штернбергу) та «Перебендя» (Є. Гребінці), балада «Тополя» (П. Петровській), послання «До Основ'яненка», дума «Нащо мені чорні брови...». Також Тарас Шевченко написав вступний вірш-заспів «Думи мої, думи мої...», що помістили у збірці першим. Офорт на початку книги створено за малюнком Василя Штернберга і на ньому зображено народного співака-кобзаря із хлопчиком-поводирем. Такий узагальнений образ і дав назву збірці, що засвідчила Шевченка як співця народних мас, а українців запевнила, що вони мають свого генія, поета, захисника та будівничого української України.

Ошатності, краси та зручності першому виданню «Кобзаря» надали також вдалий формат, якісний цигарковий папір, чіткий шрифт, порядок розміщення поезій і шмуцтитули. Тому з прижиттєвих видань «Кобзар» 1840 року був найпривабливішим зовні.

Форзац 1-го видання «Кобзаря».

Гроші на друк першого «Кобзаря» виділив відставний штабс-сротмістр, полтавський поміщик Петро Мартос. Євген Гребінка впорядкував рукописи до видання і передав збірку до цензурного комітету. Цензор Петро Корсаков, що виявився не надто прискіпливим, дав дозвіл на друк.

За життя Тараса Шевченка було надруковано три «Кобзаря» — у 1840, 1844 та 1860 роках. І вже після виходу першої збірки самого Т. Шевченка почали називати Кобзарем, а він сам свої деякі повісті почав підписувати псевдонімом «Кобзар Дармограй».

Після арешту Тараса Шевченка у 1847 р. «Кобзар» вилучали не тільки з бібліотек, але і з приватних книгозбірень (кажуть, що після заслання навіть сам автор не мав власного). Його, як і іншу українську літературу, знищували і за совітів. Однак книга стала раритетом ще за життя поета і продовжує бути найпопулярнішою серед українців усього світу до нині. А на антикварному ринку «Кобзар» 1840 року (як і видання «Енеїди» Котляревського), дорожчий, ніж деякі інші стародруки.

Поширенішим є репринтне видання, здійснене у Львові 1914 р. до 100-річчя з дня народження Тараса Шевченка. Воно досить точне і якісне, але на ньому не вказано дати публікації, що збиває з пантелику дослідників.

Однак, як «У всякого своя доля...», так у кожного українця є свій, особливий, «Кобзар». Про одного з таких йдеться у дописі Н. Байдук.

Мої «Кобзарі»

Наталія Слободян-Байдюк, довголітня підписниця журналу «Наше життя»,
Брансбург, Індіана

І доки лунатиме в світі українське слово, доти щороку виходитиме нове видання «Кобзаря».
Ілько Борщак.

Коли наближаються чергові Шевченківські роковини, я виймаю з книжкової полиці Тарасів «Кобзар» і згадую собі те, що мені дороге і святе... Смакую Дочинцевими словами: «З кожним роком Шевченко пише все краще і краще...» Тішуся своїми усіма «Кобзарями», бо маю вдома не один! І кожен з них мені особливо дорогий.

Перший Шевченків «Кобзар» куплений за свої студентські, «стипендійські» гроші.

Другий — розкішне ювілейне видання «Кобзаря», згадка про перші роки роботи в Тлумацькій районній газеті «Злагода», як дарунок від головного архітектора міста Тлумача Василя Водославського. Цей особливий чоловік залишив по собі велику згадку у нашому місті — прекрасну церковну дзвіницю з музичним годинником, який о 12 годині дня вигравав наш рідний гімн «Ще не вмерла України». Зі своєї домівки він нехотячи створив чудовий музей старовини, де найбільше переважали всілякого ґатунку годинники та будзики. Кажу нехотячи, бо чоловік просто любив ремонтувати старі годинники. Цоркання всіх тих дзигарків нагадувало хату-дзигарок. Короною усього був музичний годинник на великій дзвіниці у місті Тлумач Івано-Франківської області!

Третій «Кобзар» був подарунком від моєї двоюрідної сестри Галини Мерени з італійського Риму, яка знає не одну Шевченкову поезію на пам'ять.

До моєї колекції «Кобзарів» і приємних згадок про них нещодавно додалася ще одна... Уже багато літ я займаюся дослідженням свого родоводу. А розпочалося воно з придбання фотоальбому «Книга мого роду» (Родинне дерево) видавництва «Старого Лева» двадцять літ тому. Сторінки цього родинного альбому, як «хто я», «характерні риси мого роду», «те, що поєднує мене з моїми коренями», «про мою землю», «мамина сторінка», «татова сторінка», «бабина, дідова» і т.д. просто спонукали до пошуку важливої родинної інформації. Одна з тих нескінченних історій, які я збираю в окрему папку, бо вони всі просто не вміщаються до мого альбому, стосується Тараса Григоровича.

Заповнивши майже половину сторінок свого родинного альбому, я багато що для себе відкрила. Найперше, хто я і від кого мені передався хист до творчості. Цим завдячую дідові Гнату по татовій лінії, родині весільних музик і народних музикантів (дідо Гнат, не маючи музичної освіти, виготовляв цимбали, найкраще на них

«Кобзарі» різних видань.

грав і з мого тата зробив першого цимбаліста у селі Гринівці!). Не одну сторінку я присвятила своєму дідові у моєму родинному альбомі!

Дійшла до маминого роду. Мама свого тата, поляка Владислава Вишньовського, не пам'ятала, бо його забрали з хати німці в роки Другої світової війни і більше він не повернувся до рідного дому. Але більше пам'ятала свого вуйка Петра, маминого рідного брата. Петро Лисанчук був окрасою не лише своєї і нашої родини, але й усього міста Тлумача, на околиці якого він жив. Особисто я не пам'ятаю діда Петра, але багато про нього чула від рідних. А відколи придбала свій альбом, описую історії про свій родовід, щоб залишити його у спадок своєму синові Тарасові.

Петро Лисанчук був славним на Тлумаччині пасічником, фотографом, будівельником, столяром і винахідником. Усе на його подвір'ї було не таке, як у людей: собача будка з двома кімнатами і віконечком, криниця, з якої відро саме воду витягало, пасіка-павільйон, як картинка, своя електростанція. Дід Петро любив книги,

посівні календарі, календар пасічника. Більше довіряв книжкам і Богу, ніж телевізору, якого називав «брехачем», особливо, коли по новинах нагадували, як прекрасне життя в радянському союзі.

Зі спогадів Марусі Байдюк, онуки Петра, вона в дитинстві гралася на дідовому обійсті разом зі своїм молодшим братом Петрусем Лисанчуком (названим на дідову честь). Від дітей неможливо було щось заховати. Зробивши на стриху «ревізію», Петрові онуки знайшли там стару валізу з книжками: українськими та французькими. А серед них і Шевченків «Кобзар». Побачивши на кожній книзі штамп «Хата-читальня», діти подумали, що книги крадені та поцікавилися в бабці та дідуся, звідки взялася та валіза з книгами на стриху? «У нашій родині не було заведено красти», — розповідала мені моя родичка Маруся. — Тому я бігом зістрибнула зі стриху і гайда до хати. «Бабцю, що це таке?!» і показую на штамп у книжці. Бабуся Броня зрозуміла, звідки вуха ростуть, і розказала: «Коли прийшли до нас москалі, то перше, що вони робили, то палили хати-читальні. Дідо Петро все своє життя любив книги і не міг на то дивитися. Він прямо з вогню порятував все, що міг, і заховав врятоване добро до старої валізи на стриху своєї стодоли, прикривши її соломою. Якби її знайшли вороги, то за таке не важко було і на Сибір втрафити. Але дідо Петро був відважним чоловіком» Ми з братом Петрусем розділили дідові скарби. Петрусеві дістався Шевченків «Кобзар», а мені інші книги.»

Ті книги донині є нашою родинною реліквією. Щоправда, Шевченків «Кобзар» пережив мого двоюрідного брата Петруся. Недавно Бог покликав Петра до себе у досить...

Кожного року Шевченківські дні приносять мені все нові та нові родинні спогади. Я люблю всіх їх записувати і дякую Богу за цей дар, який передався мені від діда Гната Слободяна, татового тата, який все любив записувати — від погоди до садівництва і городництва, важливих дат і подій.

А найвизначнішою подією Шевченківських днів в моїй родині є народження мого сина Тараса, якого охрестили Тарасом ще у пологовому відділенні Тлумача. Коли Україна вітатиме батька Тараса з черговими уродинами, я вітатиму свого сина Тараса і вкотре нагадаю, щоб був гідним свого імені.

Малий Тарас, син Наталії Байдюк-Слободян, вшановує Великого Кобзаря.

Працюємо, звітуємо, плануємо та змінюємося

Христина Гунда, секретар 73-го Відділу, Бріджпорт, Коннектикут

Окрім початку календарного нового року, Звітно-виборчі збори також надають можливість проаналізувати зроблене та заглянути у майбутнє. Тому членкині нашого 73-го Відділу 2 лютого 2025 р. не тільки детально обговорили кожен захід, що вдалося реалізувати минулого року. Але, зважаючи на те, що 2025 р. є роком 100-річчя США, вирішили ще більше активізуватися у своїй традиційній праці, а також започаткувати щось нове.

На зборах після молитви голова відділу Надія Кільчицька та члени розповіли про заходи та події, які відбувалися в 2024 р., про втілені напрямки благодійної праці (зокрема, підтримку проєктів Головної Управи США та втілення добродійних починань відділу) та її розширення.

Щоб свою працю у майбутньому зробити успішнішою, новообрані членкині нової управи (голова відділу Надія Кільчицька та її заступниця Світлана Березка зголосилися продовжити обіймати посади) детальніше обговорили свої посадові обов'язки.

Оля Савчук, Голова Округи Нова Англія, подякувала членкиням 73-го Відділу за їхню працю на ниві популяризації української культури і благодійництва та поділилася власним досвідом і деякими думками, зокрема про важливість співпраці й підтримки одна одної у втіленні планів,

зобов'язань і місії США в цілому, а також запропонувала кожній членкині управи скласти план роботи для себе на рік.

Ми радіємо з того, що наш 73-й Відділ поповнюється новими союзницями. Тому радо вітали новоприбулих Тетяну Прядку та Ларису Черепяху та урочисто нагородили їх сертифікатом і значком США. І дякуємо Тетяні Прядці, що взяла на себе відповідальність встановлювати і підтримувати зв'язки з американськими місцевими організаціями. Адже у ювілейний рік США особливо важливо ознайомлювати місцеву громаду з нашою організацією.

Складаючи план праці на 2025 р., усі зауважили, що основними мають бути заходи на честь 100-річчя Союзу Українок Америки. І підтримали пропозицію Катерина Таньчин щодо спільного святкування відділами Округи ювілею США.

Також від учасниць зборів пролунала пропозиція, заради активізації праці, наповнення її новими змістами тощо, робити «виїзні» та спільні засідання й зустрічі, на яких обговорювати актуальні питання діяльності та втілювати місію США. Так, голова округи Нова Англія Оля Савчук передала запрошення союзницям 73-го Відділу взяти участь у зборах, які найближчим часом організує 139-й Відділ в українському муніципалітеті міста Стемфорд.

Членкині 73-го Відділу та гості. Фото: Оксана Луків

Вечорниці як ознака української нації

Віра Сорочак, 129-й Відділ, Детройт, Мічиган

Уже 10 років поспіль наш 129-й Відділ США збирає повний зал українців на американській землі, щоб на якусь годину чи дві зануритись у самісінькі глибини українських звичаїв і обрядів. Щоб відчувати оте своє, рідне, притаманне лише нашому українському народові, нашому козацькому роду, нашій нації.

Українські вечорниці — одна з національних традицій, в якій переважно беруть участь дівчата та хлопці. Свято Андрія є логічним продовженням молодіжних гулянь, де юнаки та дівчата шукають собі пару для майбутнього подружнього життя.

Традиційними вечорниці стали вже і серед української громади Детройту. Кожного разу цей національно-культурний захід збирає повнісінький зал глядачів. Звучання зі сцени українських жартів, українських пісень, українських колядок привертають увагу не тільки старших людей, але й молоді.

Відрядно, що поширення наших культурних надбань за кордоном теж належить молоді. Хочу наголосити на тому, що саме завдяки дівчатам і хлопцям, котрі з молоком матері ввібрали в себе любов до наших звичаїв і обрядів, нам вдається ідентифікувати себе, як націю, що має глибоке коріння, як націю, що не схожа на жодну з інших європейських, як націю, що не має нічого спільного з росіянами. Хоч повільно, але впевнено

ми доводимо іноземцям, що українці і росіяни — це два абсолютно різні народи.

Приємно, що серед великої кількості глядачів на наших вечорницях, хоч і не густо, але трапляються американці. І, навіть не розуміючи української мови, спираючись лише на зорове сприйняття, на інтуїтивне відчуття всього дійства, людина перебуває під впливом позитивних емоцій, зачаровується мелодією української пісні, а надто дзвінками голосами артистів.

Дуже втішно чути від незнайомих зовсім людей, котрі були гостями на святі, теплі слова вдячності. Судячи з їхніх відгуків, вони ніби в Україні побували. Цей вечір для багатьох українців, що вже багато років тому покинули свою Батьківщину, став своєрідним віконцем, через яке вони на годинку часу зазирали до рідної, хоча і далекої, оселі.

Поширення українських звичаїв і традицій на американській землі є свідченням того, що живий ще наш рід козацький, жива наша нація, жива наша Україна.

Ми щиро вдячні усім, чиїми стараннями 10-ті вечорниці 129-го Відділу мали успіх серед української громади Детройту. Зокрема, хочу відзначити глибоко віддану шанувальницю українських національних звичаїв і обрядів Мирославу Винничок. Вона ж є художнім керівни-

Дівчата і хлопці — артисти.

Союзянки 129-го Відділу.

ком і співавтором святкової програми. Саме під її професійним керівництвом, а також у супроводі не менш професійного баяніста Володимира Банаха майстерне виконання українських пісень викликало хвилю оплесків глядацького залу.

Усі дівчата і хлопці, що співпрацювали з нами, проявили справжню любов до української культурної спадщини та долучилися до поширення її серед народних мас. Прізвища наших дорогих артистів повинна знати вся громада Детройту, а це Мирослава Винничок, Володимир Банах, Марічка Шагай, Наталія Лещишин, Ангеліна Винничок, Лілія Турчин, Марія-Елена Легка, Каріна Ястремська, Володимир Кос, Владислав Горечко, Віталій Головач, Олександр Данилів, Андрій Говдун, Віктор Юрченко. Господинею наших вечорниць була незмінна, улюблена глядачами Тетяна Вовна.

Хвилинку позитиву подарував глядачам дитячий танцювальний колектив Нарру Place Art and Dance Studio під керівництвом Юлії Гуски. Якісно озвучив програму Тарас Тришнівській, а Борис Михайляк і Володимир Сорочак допомогли у виготовленні декорацій і реквізитів.

На вечірницях організовано приватний збір коштів на гуманітарну підтримку ЗСУ, за що ми вдячні Руслану Іванюку. Фінансово нас підтримали постійні спонсори — Українська Мічиганська Федеральна Кредитна Спілка «Самопоміч» та Українська Федеральна Кредитівка «Самопоміч» міста Чікаго, а персонал українського культурного центру надав неоціненні обслуговуючі послуги.

Плекаймо своє! Тримаймо стрій! Разом — ми сила! Слава Богу! Слава Україні і її збройним силам!

No to Netrebko

Nadia Kachalenko, Member-at-Large, Florida

On Monday, February 3, 30 participants from the UNWLA and UA Florida joined efforts with Ukrainian supporters to protest Anna Netrebko's concert at The Breakers Hotel in West Palm Beach, FL.

Anna Netrebko has supported Vladimir Putin and his brutal regime waging a genocidal war on Ukraine's territory. She has tried to distance herself from the war by claiming that "art is beyond politics" and that artists should not be accountable. For an artist of such stature to dismiss the daily bombing of Ukraine's people and have no regard for the destruction of Ukraine's cultural institutions means that Netrebko has not earned the right to perform for American audiences.

Outside The Breakers, we held signs such as "Russia Kills," "Putin's Soprano," "Banned by MET and Munich," "Don't Give \$\$\$ to Putin," and other visuals. We urged the concert guests not to go in. We aimed to drive attention not only to Netrebko's relationship with Putin and Russia, but also to the continuation of the Russian genocidal invasion of Ukraine.

Our protest made a strong statement that the Ukrainian community of Southeast Florida and its supporters strongly oppose any type, rank, or caliber of Russian artists who are Putin supporters performing on U.S. soil, particularly in Florida.

Оксана Голіян Марчук

29-й Відділ, Чикаго, Іллінойс

21 грудня 2024 р. на 88 році життя відійшла у вічність Оксана Голіян Марчук — гарна та добра людина, членкиня 29-го Відділу.

Оксана була знаменитою господинею, яка дивувала гостей умінням куховарити. Майстерно грала у теніс та бридж. Любила і пишалась дітьми та внуками. Пережила з великим смутком смерть сина Данила.

Оксана була заслуженою працівницею у Marshal Field/Macy, а як членкиня нашого відділу брала участь у наших засіданнях і заходах. Після того, як Україна стала незалежною, вона з чоловіком полетіла в Україну та відвідала у Києві перший З'їзд лікарів. Перебуваючи в Україні, особисто поїхала до сиротинця і передала гроші, зароблені семикласниками (що їх навчала Ірена Пискір Біляк) публічної школи у Нортбруці (Іллінойс). Щоб зібрати гроші (для Фонду сиріт) членкиня Оля Дяченко придбала чимало шоколадок, а мої учні продавали ці смаколики у шкільному кафетерії. Оксана була гордою з того, що змогла це зробити, і ми всі пишалися цим успіхом.

Оксана була щаслива в сім'ї — мала кого любити і була улюбленою. Союзняки висловлюють співчуття великій родині св.п. Оксани, що перебуває у смутку: донькам Ліді, Марті та Марії і їхнім чоловікам, невістці Росі, дев'ятьом онукам і трьом правнукам.

Похована із Катебри св. отця Миколая на цвинтарі Elmwood Cemetery, River Grove, Ill.

Св. п. Оксана мала гарну родину та цікаве, наповнене добром життя. Вічна їй Пам'ять!

Ірена Пискір Біляк, пресова референтка 29-го Відділу

Марта Ожга

101-й Відділ, Чикаго, Іллінойс

Членкиня 101-го Відділу Марта Ожга відійшла у вічність 11 жовтня 2024 р.

проектів та імпрез відділу й округи — чи то покази моди, чи «Вишивані вечорниці», чи літературні вечори.

Марта Ожга була пластункою та виховала своїх дітей в українському дусі. Її часто можна було зустріти серед членів української громади, в українській суботній школі «Рідна Школа» в Чикаго, куди привозила внуків, а також на заняттях Пласту, де вже внуки продовжували «пластунські традиції». Вона раділа успіхам дітей і внуків, дбала про утриманням в родині української мови, знала багато цікавого про українську культуру та українські традиції.

Разом зі своїм чоловіком Юрком (нині покійним) св. п. Марта прикладалася до праці у Соборі святих Володимира та Ольги. Після смерті чоловіка важко переживала самотність. Завжди була вдячна своїм дітям — сину Адріану з родиною, доні Тані з родиною, за їхню турботу.

Складаємо наші найщиріші та глибокі співчуття всім членам родини св. п. Марти Ожги, зокрема Адріану та Маргарет, Тані та Марку, сестрі Любі та всім онукам.

Дякуємо тобі, Марто, за твою вірність, твою підтримку, співпрацю та за твоє служіння відділу й США упродовж усіх років перебування у 101-му Відділі! Вічна та світла тобі пам'ять!

*Марія Щерб'юк, пресова референтка 101-го Відділу,
Соня Гриневич, членкиня 101-го Відділу*

Від початку створення відділу наша Марта була вірною членкинею нашої організації. Вона вміла співпрацювати з усіма союзняками. Її тепла усмішка зігрівала нас на всіх засіданнях, а дуже лагідний характер і добрий гумор викликали нашу прихильність. Попри те, що родина Ожгів проживала далеко від Чикаго, Марта охоче та радо брала участь і допомагала з утіленням різних

Lydia Ksenia Lebedovych Kazewych

Branch 96, Warren, MI

Honorary Member of the UNWLA and Honorary Chair of the UNWLA Detroit Regional Council, co-founder of Branches 96 and 129, and twice Detroit Region and Branch 96 President Lydia Lebedovych Kazewych (1940–2024) was a lovely person with a welcoming smile for everyone. She exuded kindness.

Lydia was born in Mostyska, Lviv Oblast, Ukraine, to Dr. Omelan Lebedovych and Dr. Ksenia Janowych Lebedovych, the second of five children: Dr. Milas Lebedovych, Switlana Lebedovych Korduba, Dr. Victor Lebedovych, and Dr. Alexander Lebedovych.

During World War II, the family fled the Soviets and immigrated to the U.S. in 1949, settling in Lapeer, MI. In 1961, Lydia married Bohdan Kazewych. They had three children, Andre (Michelle), Dr. Mark (Connie), and Christine (Dr. Eric), and seven grandchildren: Andrew and Alexandra Kazewych; Daniel and Damien Kazewych; Alexa, Katarina, and Adrian Eby.

A Lapeer High School valedictorian, Lydia received a Bachelor's degree in Math-

ematics and Physics from Wayne State University (1962) and a Master's of Education from Oakland University (1981). She taught math and physics for 39 years and was active in the National Teachers Association, in Plast, and in the Ukrainian Graduates Club of Detroit-Windsor. As Mathematics Department Head, she was a trailblazer in introducing and teaching AP Calculus, Physics, and Computer Coding.

Community service was important to Lydia. Her greatest passion was the UNWLA, where she held various administrative positions. She was instrumental in the development and growth of membership. She co-founded Branch 96 in 1968. She was Detroit Regional Council President (2003, 2009) and was named its Honorary Chair (2011). In 2003, she co-founded Branch 129 and a bilingual preschool at Immaculate Conception Catholic Schools in Warren, MI.

During a human trafficking court trial in Detroit, Lydia helped translate for Ukrainian women victims of trafficking and provided moral support by attending the proceedings. The traffickers were convicted in 2007.

Lydia was named an Honorary Member of the UNWLA In 2022, the highest award achievable by a member.

She worked tirelessly for her family, profession, and the UNWLA.

Always gracious, may her kind spirit guide us. Eternal Memory (Vichnaya Pam'yat)!

Switlana Lebedovych Korduba, Sister, Branch 96, Warren, MI
Lada Pelensky Prokop, Press Officer, Branch 96, Warren, MI

Camilla Huk-Masier

Branch 17, Miami, FL

Camilla Huk-Masier (1946–2024) passed away in Fort Lauderdale, FL. She was born in Heidelberg, Germany, and moved to the U.S. at a young age. Her mother died shortly thereafter, and Cami was raised in New York and New Jersey by her father and grandparents.

Cami was voted Miss Soyuzivka in her teen years and studied English literature at New York University. She became passionate about writing and teaching English and once counted hosting foreign students from over 60 countries in her home over the course of her lifetime. Her love of and talent for writing are demonstrated in articles she wrote for *The Tablet*, *The Ukrainian Weekly*, and *Our Life*. She also wrote and published a book of poetry, *Hollyhocks* (Malvi), donating the proceeds to the UNWLA Chernobyl Children's Fund.

Cami also became a human rights advocate during her time with the UNWLA. Among her many accomplishments: appointment to New Jersey Governor Brendan Byrne's Ethnic Advisory Council; membership in the State of New Jersey Blue Ribbon Panel on Immigration, where she prepared recommendations for social services and education; and serving as National Secretary for the National Council of Women U.S. As national Public Relations Chair, she represented the UNWLA at the International Council of Women's Triennial in Vancouver, Canada, and in 1975 was a delegate to the International Women's Conference in Mexico City.

After retiring from Hoffman-La Roche, Cami moved to Fort Lauderdale, where she joined Branch 17. We gradually learned of the consequential role she played in Ukrainian, state, and international organizations while in New Jersey, and Cami's experience became especially evident when speaking at events honoring Ukrainian women. Her curiosity, positive attitude, and desire to contribute were, in the words of friend Lidia Kramarchuk, "simply uncontainable."

Cami often said to her daughter that she was most proud of being a mom. I would add to this her pride and joy in her beloved grandchildren as well. Her enthusiasm and generous, kind spirit were a refreshing addition to our community life. She participated as much as she could for as long as she could, and we are richer for it.

May her memory be eternal.

Patricia Krysa, President, Branch 17, Miami, FL

Стипендійна Акція СУА UNWLA Scholarship Program

**Христос Воскрес! Воістину Воскрес!
Christ is risen! He is risen indeed!**

Happy Easter to all our supporters, sponsors, donors, and students from the UNWLA Scholarship Standing Committee members.

У Пам'ять / In Memory Of

Пересилаємо даток, який був зібраний в пам'ять сл. п. **Марії Мудрак** на допомогу і підтримку Вашої місії піднести рівень життя освітою і зберегти українську культуру спадщину наступним поколінням. Це завдання рівняється із завданням нашої матері, яке вона собі приклала у вихованні своїх дітей та в праці в громаді.

Покійна Марія Мудрак належала до 33-го Відділу СУА в Клівленді, Огайо. Покійна Марія була частинкою великої і важливої повоєнної генерації жінок, які протягом життя плекали ряд українських традицій і передавали їх своїм дітям і онукам. На 92-му році життя сл. п. Марія спокійно померла дня 13 січня 2025. Надіємося, що цей даток у сумі \$1,695 допоможе іншим дітям досягнути своєї мрії.

Ірина Л. Кулик, родина сл.п. Марії Мудрак

На Стипендійну Акцію СУА в пам'ять сл. п. **Марії Мудрак** скласти:

- \$300** Annegreth T. Nill
- \$200** Jerry & Wolodymyra Krasniansky (12), Zenon & Theodozia Krislaty (8), George, Mary Ann and Janet Max

- \$100** Raymond & Myroslava Downey, Taras & Mary Drozd, Dr. Ihor & Zenovia Kunasz, Ihor & Iryna Mahlay, James Wallace
- \$50** Dionysyj & Oksana Demianczuk, Dr. Marianna A. Klochko, Chris Petrak
- \$40** Bohdan & Irene Bycko
- \$30** Victoria R. Stanbury
- \$25** Audra Kilpatrick, Bohdan Krislaty, Ola Movchan Novak (53)
- \$20** Luba Moysaenko, George & Christine Sywyj
- \$15** Iryna Kulick (12)

In memory of **Romana Dyhdalo**, I am donating \$50 to the UNWLA Scholarship Program.

Marilyn Michael, Orion, MI

In loving memory of my mother, **Ludmila Wasynczuk**, I am donating \$2,640 to the UNWLA Scholarship Program through Branch 74 for the continued sponsorship of students in Ukraine.

Andrew Wasynczuk

Пожертви від 1 січня до 28 лютого 2025 р. Donations from January 1 to February 28, 2025

- \$3,850** UNWLA Branch 65
- \$3,000** Maryann Mysyshyn (MAL)
- \$2,640** Andrew Wasynczuk (74)
- \$1,695** IMO Maria Mudrak
- \$1,200** UNWLA Branch 96
- \$1,100** Nadia A. Jaworiw (98)
- \$990** UNWLA Branch 56
- \$960** Dr. Marta L. Biskup (MAL)
- \$880** UNWLA Branch 83
- \$580** Wictoria & Marianna Wakulowska (90)
- \$550** Marta H. Mulyk Baxer, Mary Sue Hoffman, UNWLA Branch 54, UNWLA Branch 64
- \$500** Maria D. Jawny (86), Wolodymyra Krasniansky (12)
- \$440** John Pluta (13), Theodore & Daria Romankow, UNWLA Branch 134

- \$400** Christine Bonacorsa (86), Dr. Orysia N. Tresznewsky (54), UNWLA Branch 73
- \$365** UNWLA Branch 53
- \$330** Bohdanna Chudio (28), Michael S. Humnicky, Ostap & Halyna Jakubowycz (98), Alex & Irene Khowaylo (62), George & Victoria Mischenko (98), Zoriana Stawnychy, UNWLA Branch 43, UNWLA Branch 50, UNWLA Branch 91, UNWLA Branch 98, UNWLA Branch 125, UNWLA Branch 136
- \$250** Orysia M. Stefaniw (98), Wictoria & Marianna Wakulowska (90)
- \$220** Dr. Orest & Dr. Natalia Balytsky, Dr. Viktor & Dr. Betsy Decyk (98), Oksana Kuzyszyn (65), Martha Lewicky (113), Anna Lewicky & Oleh Luba, Chrystyna Panycia (56), Oksana Posa (50), Dr. Vera K. Swade (124), Dr. Inia I. Tunstall (56), UNWLA Branch 1, UNWLA Branch 142
- \$200** Dr. Daria Nowakiwska Lissy (54)
- \$150** Marta H. Mulyk Baxer
- \$110** Thomas & Tatiana Ferraro (98), William N. & Andrea L. Figley (98), Jerome & Maria Flynn (75), Maria Kohulka (113), Oleh & Olenka Kolodiy (75), Yuriy Lojko (98), Irena Malysewycz (12), Oksana Pia-seckyj (56), JoAnn Radioli (1), Jeffrey & Sofia Shields (131), Nadia Trojan (108)
- \$50** Marilyn Michael
- \$42** Renata Bihun (28)
- \$10** Diana Hernandez

Thank you for your generosity.

Щиро дякуємо за Вашу благодійність.

*Люба Більовицук, член Комітету стипендій СУА
UNWLA Scholarship Committee Chair 1993–2002*

**UNWLA, Inc. Scholarship /
Children-Student
Sponsorship Program**

P.O. Box 24, Matawan,
NJ 07747-0024
Phone/Fax: 732-441-9530
Scholarship@unwla.org

CYA / UNWLA

IN MEMORY • У ПАМ'ЯТЬ

- \$258.60** Yuri Deychakiwsky in loving memory of **Olga Demjanczuk**
- \$258.60** Marta, Stephan, Adrian, Damian Hruszkewycz and families in loving memory of our **Teta, Bohdana Andruszkiw**. May she rest in peace. Вічна пам'ять!
- \$52.01** Oleh & Motria Hodowanec in loving memory of our mother's friend **Olga Demjanczuk**
- \$100** Katri Mcewen in loving memory of **Catherine Zagorecka Gorham**
- \$100** Nelly Bond in memory of my dear mother, **Valentyna Pylypiwna**, a Holodomor survivor. May her memory be eternal!
- \$100** Branch 136 (Naples, FL) in loving memory of **Valentyna Pylypiwna**, mother of our member Nelly Bond. Our deepest sympathy to the family. Vichnaya Pamyat!
- \$50** Branch 56 (Northport, FL) in loving memory of **Jerry Zynycz**, husband of long-time member Orysia Zynycz
- \$50** Valentina Lytwyn in loving memory of **Tamara Weremijenko**

In loving memory of **Terry Landry**:

- \$206.95** Susan & Thom McCaffrey
- \$200** Beth Mueller
- \$103.66** Barbara Murray. Forever and always in our hearts and prayers.
- \$52.01** Norb & Jo Ann Cvengros
- \$50** Daniel Kasey

In loving memory of **Marta Ozga**:

- \$200** Luba Klymkowych; Maria Shcherbyuk
- \$104.69** Dulynd family
- \$100** Romana Kulchytsky; Oksana Mulyk; Rostyslav & Maria Bohdanna Smyk; Christina Taran; Nadiya Volos-Wozny
- \$80** Daria Jarosewicz
- \$50** Kathryn Hrynewycz; Roxolana Poluchowicz
- \$25** Larissa Eliashevsky

In loving memory of **Christine Izak**:

- \$300** Cynthia Yeoman
- \$103.66** Dianna Shmerykowsky
- \$100** Iskra Ukrainian Dance Ensemble & Academy; Kristine Izak; Mary Anne Whitehead; Christina Zalipsky
- \$50** James Jubinski
- \$26.19** Carol Hebert

Branch 12 (Cleveland, OH) in loving memory of **Iryna Dubas**:
\$540 Michael Balahutrak, Nadia Deychakiwsky, Mark Dubas, Wolodymyra Krasniansky, Christine Mychkowsky, Stephanie Olijar, Halya

Pohlid, Olya Pohlid, Christine Rakovsky, Daria Rusyn, Lydia Vyrsta

In loving memory of **Romana Dyhdalo**:

- \$103.66** Oleh & Mandy Lewitsky; Olena & James May
- \$100** Marta Hruszkewycz; Lydia Jachnycky
- \$52.01** Marilyn Michael
- \$50** Olena Danylyuk; Doris Duzyj; Oksana Gudzy; Bohdan & Switlana Korduba; Chrystyna Kozak; Luba Kytasta; Iva Lisikewycz; Julianna Maziak & George Gorday; Irene Petrina; Dianna Korduba Sawicky; Andrew Smyk; Luba Szajenko
- \$30** Christine Konowka; Ireneus Kozak
- \$25** Luba LePage

In loving memory of **Olga Rudensky**:

- \$1,000** Maria Rudensky-Silver
- \$200** Christine Boyko; Ilona Sochynsky
- \$100** Halyna Breslawec

In loving memory of **Martha Stasiuk**:

- \$215** Branch 97 (Buffalo, NY)
- \$50** Natalie LeVan
- \$40** C. Wenglowskyj
- \$30** Christine Beijger
- \$20** Christine Konowka
- \$25** Nadia Bergenstock; Olga Lownie; Lesia Van Houten

In loving memory of **Julia Trotch**:

- \$125** Vera Bednarski
- \$103.66** Christine & Andrew Fedynsky; Nancy Stecyk; Paul Trotch Family
- \$52.06** Zoriana Peters
- \$52.01** Maria & Larry Matysiak

Branch 96 (Detroit, MI) in loving memory of **Lydia Kazewych** donates **\$500** to Children PTSD Program in Ukraine.

Branch 29 (Chicago, IL) donates in loving memory of our member **Maria Hrynewycz \$1,500** to the Zemliachky Campaign and **\$775** to the Orphans fund:

- \$885** K. & I. Hrynewycz
- \$150** G. & T. Kyzucz; A. & Z. Kolomayets
- \$100** B. & E. Dudycz; L. Kolomayets; A. Maleckyj & M. Kuzycz; L. Mommsen; J. & M. Solomon; C. Taran
- \$50** M. Dobrianska; O. Fedyniak; K. Iwasyszyn; D. Jarosewich; O. Pokorni; W. & H. Powers
- \$40** K. Kulishytska; O. Wesolowskyj
- \$30** D. Dykyj; B. Popel
- \$25** O. Diachenko; L. Kalin

BABUSI FUND • ФОНД БАБУСЬ

- \$7,698** Branch 98 (Holmdel/Middletown, NJ):
- \$500** Melanie Mazzorana, Dolores D. Sheppard, Yaroslav Shonda
- \$300** Luba Bilowchtchuk, Stan & Halyna Jakubowycz, Nadia Jaworiw, Daria Ushak

- \$250** Marta H. Mulyk Baxer, Theodore & Nancy Kirby, Oleksander & Olga Kuzyszyn
- \$200** Helena Blyskun (IMO Michael & Helen Blyskun), Dr. Maria Shevchuk Chaban, Michael & Luba Kostyryba, Arthur & Mary Ryan
- \$150** Roman & Myra Sawycky
- \$100** William & Elisabeth Barna, Ronald & Helen Bucco, Larysa O. Burke, Karen Chelak, Joseph & Carol Desmond, Jerome & Maria Flynn, Donald & Christine Gerbeby, Bohdan & Orysia Germak, Nicholas & Irene Hluchyj, Oka Hrycak, Natalia Honcharenko, Nikolaus & Maria Ilczenko, Walter & Luba Kasian, Dr. Roman Kernitsky, Dr. George & Mrs. Nadya Kihiczak, Oleh & Olenka Makarushka-Kolodiy, Bohdan & Lydia Kramarchuk, Myron & Oksana Lodziuk-Krywulych, Oksana Kuzyszyn, Theodora Makar, George & Victoria Mischenko, Nadia M. Nynka, Helena O. Pawlenko, John & Anna Poruchynsky, Alexandra Self, Areta Trytjak, Jane Veth, Irene Zaverucha
- \$98** Dr. Margaret Zakanyycz Putykewycz
- \$50** Christina Fedun, William & Andrea Figley, Irene Krawczuk, Anna & Myron Krawczuk, Basil & Penny Kuzyszyn, Roman & Maria Mykyta, James & Christina Oertling, Helen Pryma, Patricia Zanellato
- \$40** Vladimir & Halyna Lojko
- \$25** Barbara Blumberg, Chryzanta Hentisz, Taras & Natalie Hryniuk, Orysia & Taisa Jacus, Vladimir Kowaliwskyj, William & Barbara Lashley
- 20** Olga Kobryn

- \$500** Надія Дейчаківська замість квітів на свіжу могилу св. п. **Олі Дем'янчук**, членкині 12-го Відділу СВА (Cleveland, OH)
- \$103.66** Ruta Ripecky
- \$100** Branch 118 (Houston, TX)

DZHERELO REHABILITATION CENTER

- \$1,000** Branch 76 (Warren, MI)

HUMANITARIAN AID FOR UKRAINE

- \$3,000** Slavic Heritage Alliance of Greater Houston
- \$250** Branch 96 (Detroit, MI) in loving memory of **Marie Zarycky**
- \$100** Julianna Maziak in loving memory of **Marie Zarycky**

HOPE AFTER THE STORM FUNDRAISER

\$1,000	Branch 75 (Maplewood, NJ)
\$1,000	Branch 98 (Holmdel/Middletown, NJ):
\$500	UNWLA Branch 98 (Holmdel/Middletown, NJ)
\$200	Stan & Halyna Jakubowycz
\$100	Luba Bilowchtchuk; Nadia Jaworiw; Oksana Kuzyszyn
\$300	Branch 118 (Houston, TX)

MEDICAL AID FOR UKRAINE

\$5,000	Branch 139 (Stamford, CT)
\$2,000	Branch 107 (San Jose, CA)
\$1,000	Branch 76 (Warren, MI)
\$500	Branch 118 (Houston, TX)

OKHMATDYT CHILDREN'S HOSPITAL IN KYIV

\$250	Branch 96 (Detroit, MI) in loving memory of Marie Zarycky
\$100	Maria Lysowsky in loving memory of Marie Zarycky

ORPHANS FUND • ФОНД СИРИТ

\$2,000	Branch 107 (San Jose, CA)
\$1,000	Branch 76 (Warren, MI)
\$1,000	Natalie Sluzar in memory of my dear friend and longtime UNWLA member Camilla Huk Masier
\$600	Branch 91 (Bethlehem, PA)
\$250	Branch 43 (Philadelphia, PA)
\$100	Марта Воевідка в св. п. Ольги Коваль
\$52.01	Gludish family
\$50	Irene Wolowczuk in loving memory of T. Reay
\$26.19	Jeanne & Scott Millar

OUR LIFE PRESS FUND • ПРЕСОВИЙ ФОНД «НАШОГО ЖИТТЯ»

\$500	Branch 96 (Detroit, MI) in loving memory of Lydia Kazewych
\$200	Branch 73 (Bridgeport, CT); Anna Zylak-Cirelli
\$120	Branch 64 (New York City, NY)
\$100	Branch 56 (Northport, FL) in loving memory of Klara Spiczka
\$100	Branch 56 (Northport, FL) in loving memory of Tamara Weremienko
\$100	Branch 118 (Houston, TX); Vera Skop
\$92	Annetta Hewko
\$50	Myroslawa Hluszok-Jones; Rosalie Holowka; Larysa Martyniuk; Daria Romankow; Alexandra Stebelsky; Romana Thibodeau; Martha Voyevodka; Wictoria & Marianna Wakulowska
\$42	Natalie Gawdiak; Luba Klachko; Annette Sawycky; Stefania Semuschak; Oksana Stanko; Luba Walchuk
\$40	Ulane Diachuk; Nadia Trojan
\$25	Marta Biskup; Maria Holian; Alexandra Horodysky; Marta Juseniw; Christina Tershakovec

\$22	Roma Kohutiak-Gudziak
\$20	Julia Sydorowych
\$17	Tatiana Janowycz; Irene Kostrubiak; Ulana Tyshynsky; Irene Wirszczuk
\$15	Maryann Mysyshyn
\$12	Viktoria Devincenzo; Dora Horbachevsky
\$10	Maria Hura; Nadia Kachalenko; Maria Saxe
\$2	Audrey Fedak; Andrea Kulish Wilhelm

PEDIATRIC BURN VICTIMS

\$2,000	Branch 107 (San Jose, CA)
\$1,000	Branch 76 (Warren, MI)
\$500	Branch 118 (Houston, TX)

WAR VICTIMS FUND

\$2,000	Andrei Kachala in loving memory of my sister Orysia Terentia (Kachala) Landry
\$300	Branch 118 (Houston, TX)

ZEMLIACHKY CAMPAIGN (SUPPORT WOMEN SOLDIERS)

\$7,000	Branch 139 (Stamford, CT)
\$4,000	Branch 107 (San Jose, CA)
\$3,400	Branch 83 (New York City, NY)
\$3,000	Branch 113 (New York City, NY); Branch 136 (Naples, FL)
\$2,445	Branch 38 (Denver, CO)
\$2,000	Branch 76 (Warren, MI) in loving memory of Romana Dyhdalo
\$2,000	Branch 129 (Detroit, MI)
\$1,200	Branch 118 (Houston, TX)
\$1,120	Branch 53 (Warren, MI):
\$500	Branch 53 (Warren, MI)
\$100	Lesia Florchuk; Sophie Koshiw; Maria Lisowsky
\$50	Martha Jovanovic; Mary Mykolenko; Christine Stebens; Martha Usztan
\$25	Ola Novak
\$20	Luba LePage; Alice Pinelli; Sophia Sawka; Janet Zuyus
\$15	Annette Stadnyk
\$1,000	Branch 88 (Philadelphia, PA)
\$700	Branch 135 (Perth Amboy, NJ)
\$500	Branch 108 (New Haven, CT); Branch 115 (Detroit, MI)
\$500	Branch 96 (Detroit, MI) in loving memory of Lydia Kazewych
\$500	Надія Дейчаківська замість квітів на свіжу могилу св. п. Олі Дем'янчук , членкині 12-го Відділу СУА (Cleveland, OH)
\$100	Branch 91 (Bethlehem, PA)
\$50	106-й Відділ (Hartford, CT) замість квітів на могилу св. п. Григорія Якимова , мужа нашої довголітньої членкині-скарбниці Ольги Якимів
\$25	Irene Wolowczuk

НАШИМ ДІТЯМ

Кожна пора року викликає у нас невідомий інтерес, адже її прихід супроводжується дивними змінами у природі та поведінці тварин. Весна не є винятком. Коли настає ця романтична та ніжна пора, можна побачити, як змінюються усе навколо та як усе живе радіє таким змінам.

Одним з найсвітліших наших весняних свят є Великдень. У великодні дні ми по-особливому славимо сина Божого — Ісуса Христа, який навчав людей щиро любити одне одного. Жорстокі лиходії розіп'яли його. Але на третій день після смерті Христос ожив і вознісся на небо. А ми з того часу кажемо: «Христос воскрес!». І чуємо у відповідь: «Воістину воскрес!». Це означає, що Христос живий і що переміг смерть.

З давніх-давен в кожній українській родині повелося на Великдень пекти паску. Окрім паски фарбують, розписують яєчка і створюють писанки. Для українців писанка є символом зародження життя, символом сонця, тепла та вічності.

Весняні та великодні вірші нині нам дарує **Юлія Ілінська Драган**, учителька української мови Баранівської ОТГ, що на Житомирщині.

«Традиції», 2023, акварель. Ірина Панаший, мисткиня, учителька малювання, м Бережани Тернопільської обл., Україна.

Весняна прийшла пора

Вранці мишка Шкрабатушка,
Щойно голову з подушки,
Носик висунула з хатки,
Нумо кликати маляток:
— Прокидайтесь, дітвора,
Весняна прийшла пора!
Вже підсніжник розпустився,
Горобець в калюжі вмився,
На річках вже скресла крига,
А на вулиці відлига,
На дахах бурульки плачуть!
Діти, діставайте м'ячик,
Заховайте ковзани
До наступної зими.
Я ж, мої хороші, в поле,
Бо в коморі зовсім голо!
Знаю, де є кукурудза —
Будемо по трішки лузати.
Приготую кулешу —
Поїсте вже досхочу!
І побігла мама-мишка
Для дітей шукати їжку.

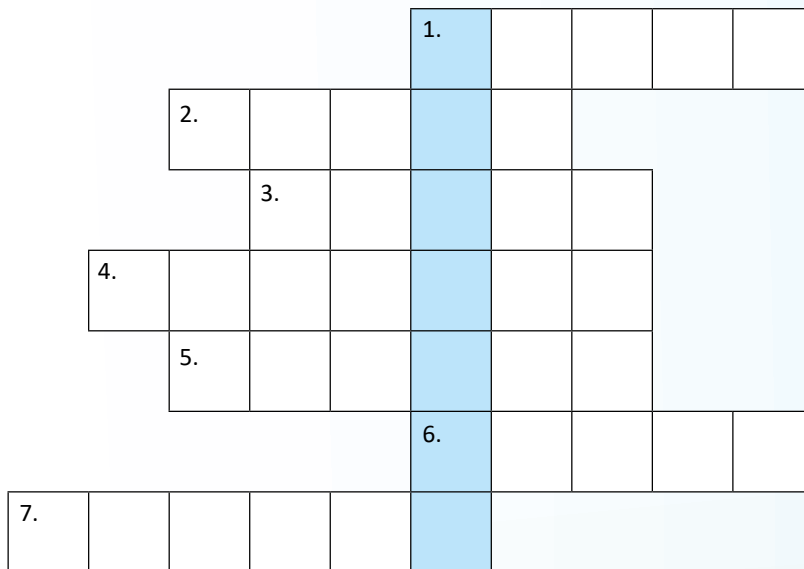

Великодні писанки

Розбудила бабця Катю:
 — Годі, дороженька, спати!
 В нас сьогодні справ багато:
 Будем воском малювати!
 — Бабцю, невже віск малює?
 З нього свічечки майструють! —
 Здивувалася Катруся.
 — Ось же фарба є, бабусю!
 Пензлики, альбом, палітра!
 — Ти у мене швидша вітру!
 Не потрібен нам альбом —
 Ми до кухні йдім разом.
 Бач, яєчок повне сито:
 Чистих, круглих, не побитих.
 Відкладала їх на свято,
 Щоби нам розмалювати...

Пам'ятай, найперший крок:
 Берем в руки писачок,
 Топим віск і наливаєм,
 Далі, що душа бажає
 Ми малюєм на яєчку:
 Ромби, хрестики, кружечки,
 Хвильки, краплі, завитки!
 — Ой, Бабуню, залюбки!
 — Коли віск наш застигає,
 Яйце в фарбі покупаєм,
 Витremo його чистенько —
 Глянь, яке воно гарненьке!
 Не забудь, Катю, науку...
 Навчиш й ти своїх онуків
 Писачок в руках тримати,
 Писаночки прикрашати.

Відповіді: 1. Паска. 2. Кошик.
 3. Весна. 4. Ковбаса. 5.
 Рухник. 6. Курча. 7. Свічка.
Слово-відгадка: Писанка

ЗАВДАННЯ

Впиши слова-відповіді у хрестівку та прочитай слово, що виділено синім плом.

1. Її печуть на Великдень.
2. До нього складають те, що несуть святити до церкви.
3. Пора року, що символізує пробудження життя.
4. Її кільце завжди є у великодньому кошику.
5. Ним накривають великодній кошик.
6. Його мама — квочка.
7. Її запалюють не тільки на Великдень, але й на день народження.

«Вареники-хваленики, усі вас хвалять, та не всі варять»

Наталія Слободян-Байдюк, довголітня підписниця журналу «Наше життя»,
Брансбург, Індіана

У «НЖ» за листопад 2024 р. авторка ділилася одним зі способів приготування хлібної закваски на виноградному збродженому сокові, що використовують замість дріжджів. Нині п. Наталія пропонує скористатися нею і для приготування вареників. А з тими, у кого такої закваски немає, ділиться переписом заварного тіста.

ПУХКІ ВАРЕНИКИ З СИРОМ НА ЗАКВАСЦІ

Тісто: 6—6,5 унції закваски; 3,5 унції молока; 3,5 унції води; 14 унцій пшеничного борошна; 1—1,5 ст. л. цукру; 1 ст. л. соняшникової олії; 1 ч. л. соди; 0,5 ч. л. солі.

Начинка: 12 унцій сиру; 1 сире яйце; 1 ст. л. цукру; дрібка солі.

Приготування

Змішати закваску, воду, молоко, цукор, сіль та олію. Борошно перемішати з содою та просіяти. Замісити м'яке, липкувате тісто і дати йому відпочити 20 хв.

Розтачати тісто тоненько та вирізати кружальця (або зробити валочки, як робили наші бабусі), покласти начинку і зліпити вареники. Варити 7—10 хвилин.

ВАРЕНИКИ НА ЗАВАРНОМУ ТІСТІ З КАРТОПЛЕЮ, ДОМАШНІМ СИРОМ І ЗЕЛЕНИМ КРОПОМ

Тісто: 4 унцій пшеничного борошна; 0,5 ч. л. солі; 3—4 ст. л. соняшникової олії (або 2 ст. л. олії та 1 ч. л. вершкового масла); 7 унцій окропу.

Начинка: 14—15 унцій картоплі; 10—10,5 унції сиру; кріп, сіль перець — на свій смак.

Приготування

Зазвичай сир я відігриваю сама. Беру 1 галон жирного молока, виливаю його у поливаний баняк і не

накриваю покриткою. До молока додаю 8,5—9 унцій кефіру і залишаю у теплому місці на 2—3 дні. Відігриваю на легкому вогні 1 год. Як охолоне, проціджую через полотняний мішечок. Сироватку використовую для замішування тіста.

Картоплю (не соковитого сорту) треба почистити, відварити, охолодити і потерти на терці для моркви. Додати домашній сир, на свій смак зелений кріп (можна морожений), сіль, перець і гарно перемішати.

Для приготування тіста треба просіяти в миску борошно (можна взяти темне цілнозернове, як робили наші бабусі, але вареники будуть темного кольору), змішати з сіллю та влити окріп. Перемішати ложкою, ввести олію та вимісити. Перед тим, як ліпити вареники, дати тісту відпочити під плівкою 20 хв. Як тісто буде готовим, сформувати вареники та варити їх 1—1,5 хвилини.

Готові вареники можна змастити розтопленим маслом, сметаною або шкварками.

Translations of recipes in *Our Life* are available on the UNWLA website at unwla.org/projects/ukrainian-recipes/.

Cough 101

Ihor Magun, MD, FACP

A cough is our body's way of removing "irritants" from both the upper and lower airways. These "irritants" are not always expectorated since spasm of the airway passages can induce a cough — i.e., asthma.

Coughs are first characterized by their duration. Acute coughs last less than three weeks, subacute coughs last three to eight weeks, and chronic coughs last longer than eight weeks.

Coughs can have distinct sounds. A barking sound is seen with airway inflammation and is most common in children. This is a viral disease; an example is croup. A whooping sound preceded by a violent type of cough is seen in pertussis, also referred to as the 100-day cough. This is a highly contagious vaccine-preventable bacterial disease. Children are vaccinated, and it is recommended that adults who have contact with newborns and young children be revaccinated at an older age to boost their immunity. Wheezing is a sound produced when air passes blocked airways associated with asthma,

infections, and airway passages congested with mucus.

Common causes of cough include the following:

Chronic Obstructive Pulmonary Disease (COPD) is a condition characterized by limitation of airflow due to damage from smoking.

Post-nasal drip — mucus from nasal passages runs down into airways, triggering the cough reflex to expectorate it.

Allergic cough occurs when coming into contact with an allergen.

Cough due to acid reflux — irritation of the upper respiratory tract triggers the cough frequently associated with throat clearing and regurgitation.

Medication-induced cough — blood pressure medication of the class ACE (angiotensin converting enzyme) can cause a dry cough even several months after the initial dose. Stopping this medication will stop the cough within one to four weeks.

Obstructive sleep apnea — these individuals typically snore, stop breathing at night but then awaken, have a high body mass, and have a neck size greater than 17 inches.

Asthma — cough may be the only clinical manifestation of this condition.

Bronchitis — inflammation of the airways can be viral, fungal, or bacterial.

There are many treatments available to improve or eliminate coughing. Assessment of cough depends on a number of issues as described above, and the workup may include an X-ray, spirometry (assessing the flow of air), bronchoscopy, endoscopy, nasendoscopy, and allergy testing. Of note, there are many additional tests and causes of cough, but the list above incorporates the majority of causes. Make sure you address this condition with your physician for all the obvious reasons.

Дорогі союзники!

Ваші обранці хочуть почути вас і повинні почути вас. Скажіть їм, що ви підтримуєте Україну і що ви наполягаєте на тому, щоб уряд США продовжував підтримувати Україну у її протистоянні російській агресії та пропаганді. Українська перемога — це перемога Америки та перемога демократичних ідеалів. Телефонуйте. Пишіть. Щоденно. До вашого представника в Конгресі, до ваших двох сенаторів і навіть до Білого Дому. Треба, щоб усі почули наші сильні, об'єднані голоси. До перемоги!

Dear UNWLA Members,

Your elected representatives want to hear from you and must hear from you. Tell them you support Ukraine and insist that the U.S. government continue to support Ukraine against Russian aggression and propaganda. Ukrainian victory is American victory and a victory of democratic ideals. Call. Write. Every day. To your congressional representative, to your two senators, and even to the White House. They must all hear our strong, united voices. To victory!

House of Representatives and Senate:

<https://www.congress.gov/members/find-your-member>

White House:

202-456-1111

[WhiteHouse.gov/contact](https://www.whitehouse.gov/contact)

